

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2013. gada 18. jūlijā *

Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā, līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Šīs personas vārda iekļaušana Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pamattiesības — Tiesības uz aizstāvību — Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips — Samērīguma princips — Tiesības uz īpašumu — Pienākums norādīt pamatojumu

Apvienotās lietas C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P

par trim apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2010. gada 10. decembrī iesniedza

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *P. Hetsch* un *S. Boelaert*, kā arī *E. Paasivirta* un *M. Konstantinidis*, pēc tam – *L. Gussetti* un *S. Boelaert*, kā arī *E. Paasivirta* un *M. Konstantinidis*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *E. Jenkinson*, pēc tam – *S. Behzadi-Spencer*, pārstāves, kurām palīdz *J. Wallace, QC, D. Beard, QC*, un *M. Wood, barrister*,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

ko atbalsta

Bulgārijas Republika, ko pārstāv *B. Zaimov* un *T. Ivanov*, kā arī *E. Petranova*, pārstāvji,

Itālijas Republika, ko pārstāv *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Fiorilli, avvocato dello Stato*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Luksemburgas Lielhercogiste, ko pārstāv *C. Schiltz*, pārstāvis,

Ungārija, ko pārstāv *M. Fehér*, kā arī *K. Szijjártó* un *K. Molnár*, pārstāvji,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *C. Wissels* un *M. Bulterman*, pārstāves,

Slovākijas Republika, ko pārstāv *B. Ricziová*, pārstāve,

Somijas Republika, ko pārstāv *H. Leppo*, pārstāve,

personas, kas iestājušās lietās apelācijas instancē (C-584/10 P un C-595/10 P),

* Tiesvedības valoda – angļu.

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *M. Bishop*, *E. Finnegan* un *R. Szostak*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta

Bulgārijas Republika, ko pārstāv *B. Zaimov* un *T. Ivanov*, kā arī *E. Petranova*, pārstāvji,

Čehijas Republika, ko pārstāv *K. Najmanová*, kā arī *E. Ruffer*, *M. Smolek* un *D. Hadroušek*, pārstāvji,

Dānijas Karaliste, ko pārstāv *L. Volck Madsen*, pārstāvis,

Īrija, ko sākotnēji pārstāvēja *D. O'Hagan*, pēc tam – *E. Creedon*, pārstāvji, kuriem palīdz *N. Travers*, *BL*, un *P. Benson*, *solicitor*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *M. Muñoz Pérez* un *N. Díaz Abad*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Itālijas Republika, ko pārstāv *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Fiorilli*, *avvocato dello Stato*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Luksemburgas Lielhercogiste, ko pārstāv *C. Schiltz*, pārstāvis,

Ungārija, ko pārstāv *M. Fehér*, kā arī *K. Szíjjártó* un *K. Molnár*, pārstāvji,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *C. Wissels* un *M. Bulterman*, pārstāves,

Austrijas Republika, ko pārstāv *C. Pesendorfer*, pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Slovākijas Republika, ko pārstāv *B. Ricziová*, pārstāve,

Somijas Republika, ko pārstāv *H. Leppo*, pārstāve,

personas, kas iestājušās lietā apelācijas instancē (C-593/10 P),

pārējiem lietas dalībniekiem esot šādiem:

Yassin Abdullah Kadi, ko pārstāv *D. Vaughan*, QC, *V. Lowe*, QC, *J. Crawford*, SC, *M. Lester* un *P. Eeckhout*, *barristers*, *G. Martin*, *solicitor*, kā arī *C. Murphy*,

prasītājs pirmajā instancē,

Francijas Republika, ko pārstāv *E. Belliard*, kā arī *G. de Bergues*, *D. Colas*, *A. Adam* un *E. Ranaivoson*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lénartss [*K. Lenaerts*] (referents), palātu priekšsēdētāji M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] un M. Bergere [*M. Berger*], tiesneši U. Lehmušs [*U. Lohmus*], E. Levits, A. Arabadžijevs [*A. Arabadžiev*], K. Toadere [*C. Toader*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], M. Safjans [*M. Safjan*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

nemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 16. oktobra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 19. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savām apelācijas sūdzībām Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 30. septembra spriedumu lietā T-85/09 *Kadi*/Komisija (Krājums, II-5177. lpp.; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tā atcēla Komisijas 2008. gada 28. novembra Regulu (EK) Nr. 1190/2008, ar kuru 101. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu [b]in Ladenu, *Al-Qaida* tiklu un *Taliban* (OV L 322, 25. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl tā attiecas uz *Y. A. Kadi*.

Atbilstošās tiesību normas

Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūti

- 2 Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas [turpmāk tekstā – “ANO”] Statūtu, kas parakstīti 1945. gada 26. jūnijā Sanfrancisko (ASV), 1. panta 1. un 3. punktu [ANO] mērķi tostarp ir “uzturēt starptautisko mieru un drošību” un “īstenot starptautisko sadarbību starptautisko ekonomisko, sociālo, kultūras un humanitāro problēmu risināšanā un cilvēka tiesību un pamatbrīvību cieņas veicināšanā un attīstībā visiem bez rases, dzimuma, valodas vai reliģijas atšķirības”.
- 3 Saskaņā ar ANO Statūtu 24. panta 1. punktu ANO Drošības padomei (turpmāk tekstā – “Drošības padome”) ir uzlikta galvenā atbildība par starptautiskā miera un drošības uzturēšanu. Minētā 24. panta 2. punktā ir noteikts, ka, pildot pienākumus, kas tai rodas šīs atbildības dēļ, tai jārikojas saskaņā ar Apvienoto Nāciju mērķiem un principiem.
- 4 Saskaņā ar ANO Statūtu 25. pantu Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) dalībvalstis piekrīt saskaņā ar šiem statūtiem pieņemt un piemērot Drošības padomes lēmumus.
- 5 ANO Statūtu VII nodaļā ar virsrakstu “Darbība attiecībā uz miera apdraudēšanu, miera pārkāpumiem un agresijas aktiem” ir definētas darbības, kas veicamas šādos gadījumos. Šo statūtu 39. pantā, kas ir šīs nodaļas sākumā, ir noteikts, ka Drošības padome nosaka jebkura šāda apdraudējuma, šāda pārkāpuma vai šāda akta esamību un sniedz rekomendācijas vai lemj par to, kādi pasākumi saskaņā ar minēto statūtu 41. un 42. pantu jāveic starptautiskā miera un drošības uzturēšanai vai atjaunošanai. Saskaņā ar minēto ANO Statūtu 41. pantu Drošības padome var izlemt, kādi ar bruņota spēka lietošanu nesaistīti pasākumi ir jāveic tās lēmumu īstenošanai, un var aicināt ANO dalībvalstis izpildīt šos pasākumus.
- 6 Atbilstoši ANO Statūtu 48. panta 2. punktam Drošības padomes lēmumus attiecībā uz starptautiskā miera un drošības uzturēšanu ANO dalībvalstis pilda tieši, kā arī darbodamās attiecīgajās starptautiskajās organizācijās, kuru dalībvalstis tās ir.

- 7 Šo pašu statūtu 103. pantā ir noteikts, ka gadījumā, ja ANO dalībvalsts pienākumi saskaņā ar minētajiem statūtiem izrādīsies pretrunā ar jebkāda cita starptautiska nolīguma pienākumiem, lielāks spēks ir pienākumiem, kas noteikti šajos statūtos.

Drošības padomes darbības pret starptautisko terorismu un Savienības veiktā šo darbību īstenošana

- 8 Kopš 90. gadu beigām un vēl jo vairāk pēc 2001. gada 11. septembra atentātiem Amerikas Savienotajās Valstīs Drošības padome, pamatojoties uz ANO Statūtu VII nodaļu, ir pieņēmusi vairākas rezolūcijas, lai apkarotu teroristisku apdraudējumu starptautiskajam mieram un drošībai. Ja sākotnēji tās bija vērstas tikai pret Afganistānas *Taliban*, tad vēlāk šīs rezolūcijas tika attiecinātas arī uz Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu, kā arī uz personām un organizācijām, kas ar tiem ir saistītas. Tajās tostarp ir paredzēts iesaldēt to organizāciju, grupu un personu aktīvus, ko atbilstoši 1999. gada 15. oktobra rezolūcijai 1267 (1999) Drošības padomes izveidotā komiteja (turpmāk tekstā – “Sankciju komiteja”) ir iekļāvusi sarakstā kopsavilkuma formā (turpmāk tekstā – “Sankciju komitejas saraksts kopsavilkuma formā”).
- 9 Lai izskatītu pieteikumus par svītrošanu no saraksta, ko iesniegušas organizācijas, grupas vai personas, kuru nosaukums vai vārds ir ticis iekļauts šajā sarakstā, Drošības padomes 2006. gada 19. decembra Rezolūcijā 1730 (2006) tika paredzēts izveidot “kontaktpunktu” Drošības padomē, kas būtu pilnvarots izskatīt šos pieteikumus. Šis kontaktpunkts tika izveidots 2007. gada martā.
- 10 Drošības padomes 2006. gada 22. decembra Rezolūcijas 1735 (2006) 5. punktā ir paredzēts, ka valstīm, piedāvājot Sankciju komitejai iekļaut tās sarakstā kopsavilkuma formā organizācijas, grupas vai personas vārdu vai nosaukumu, “ir jāiesniedz pamatojuma izklāsts, attiecīgajā dokumentā iekļaujot iespējami sīkāku iekļaušanas lūguma apsvērumu izklāstu, tostarp: i) visus faktus, kas precīzi ļauj noteikt, ka persona vai organizācija atbilst noteiktajiem kritērijiem; ii) informācijas veidu un iii) visu informāciju vai apliecinātos dokumentus, kas var tikt iesniegti”. Saskaņā ar šīs pašas rezolūcijas 6. punktu “pieteikuma par iekļaušanu sarakstā iesniegšanas brīdī valstīm ir jāprecizē, kādu dokumentā iekļauto informāciju drīkst publiskot, nosūtot paziņojumu personai vai organizācijai, kuras vārds vai nosaukums ir iekļauts [Sankciju komitejas sarakstā kopsavilkuma formā], un kādu informāciju var atklāt valstīm [...] pēc to pieprasījuma”.
- 11 Drošības padomes 2008. gada 30. jūnija Rezolūcijas 1822 (2008) 12. punktā ir paredzēts, ka valstīm “attiecībā uz katru pieteikumu par iekļaušanu sarakstā tostarp ir jāprecizē, kādu atbilstošā dokumenta informāciju var publiskot, tostarp, lai [Sankciju] komiteja varētu izstrādāt kopsavilkumu, kas aprakstīts 13. punktā, vai brīdināt vai informēt personu vai organizāciju, kuras vārds vai nosaukums ir iekļauts [minētās komitejas sarakstā kopsavilkuma formā], un kādu informāciju var paziņot valstīm [...], kas ir ieinteresētas pieteikuma pieņemšanā”. Šīs Rezolūcijas 13. punktā ir paredzēts, pirmkārt, ka Sankciju komiteja, pievienojot vārdu vai nosaukumu savam sarakstam kopsavilkuma formā, savā tīmekļa vietnē publicē “iekļaušanas sarakstā pamatojuma kopsavilkumu” un, otrkārt, ka šī komiteja tajā pašā tīmekļa vietnē cenšas pirms šīs pašas rezolūcijas pieņemšanas publicēt “pirms iekļaušanas sarakstā pastāvošā pamatojuma kopsavilkumu”.
- 12 Attiecībā uz pieteikumiem par svītrošanu no saraksta ar Drošības padomes 2009. gada 17. decembra Rezolūciju 1904 (2009) tika izveidots “ombuds”, kas atbilstoši šīs rezolūcijas 20. punktam ir pilnvarots palīdzēt Sankciju komitejai izskatīt šos pieteikumus. Saskaņā ar šo pašu punktu personai, kas iecelta, lai pildītu ombuda funkcijas, ir jāatbilst augstas morālās stājas, objektivitātes un godīguma kritērijiem, kā arī augstas kvalifikācijas un pieredzes attiecīgajās jomās, proti, tostarp tiesību, cilvēktiesību, terorisma apkarošanas un sankciju jomā, kritērijiem. Ombuda uzdevumi, kas ir aprakstīti minētās rezolūcijas II pielikumā, ietver informācijas ievākšanas no attiecīgās valsts posmu un apspriežu posmu, kurā var tikt uzsākts dialogs ar organizāciju, grupu vai personu, kas lūdz svītrot tās vārdu vai nosaukumu no Sankciju komitejas saraksta kopsavilkuma formā. Šo abu posmu beigās ombuds

izstrādā un nosūta Sankciju komitejai “visaptverošu ziņojumu”, un tad Sankciju komiteja ar ombuda palīdzību izskata pieteikumu par svīturošanu no saraksta un šī vērtējuma beigās izlemj, vai apmierināt minēto pieteikumu.

- 13 Tā kā dalībvalstis dažādajās kopējās nostājās, kas pieņemtas saistībā ar kopējo ārlietu un drošības politiku, uzskatīja, ka ir vajadzīga Savienības rīcība, lai īstenotu Drošības padomes rezolūcijas starptautiskā terorisma apkarošanas jomā, Padome pieņēma vairākas regulas, kurās tostarp bija paredzēta Sankciju komitejas identificēto organizāciju, grupu un personu aktīvu iesaldēšana.
- 14 Vienlaikus ar iepriekš aprakstīto sistēmu, kas attiecas tikai uz organizācijām, grupām un personām, ko Sankciju komiteja vārdā vai pēc nosaukuma norādījusi kā tādas, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, pastāv plašāka sistēma, kas ir paredzēta Drošības padomes 2001. gada 28. septembra Rezolūcijā 1373 (2001) un kas tāpat tika pieņemta, atbildot uz teroristu 2001. gada 11. septembra atentātiem. Šī rezolūcija, kurā tāpat ir paredzēti aktīvu iesaldēšanas pasākumi, atšķiras no iepriekš minētajām rezolūcijām, jo attiecībā uz organizāciju, grupu vai personu, kurām tā ir piemērojama, identificēšanu valstīm ir atstāta pilnīga rīcības brīvība.
- 15 Savienības mērogā minētā rezolūcija tika īstenota ar Padomes 2001. gada 27. decembra Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņai pret terorismu (OV L 344, 93. lpp.) un ar Padomes 2001. gada 27. decembra Regulu (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 70. lpp., un labojums OV 2010, L 52, 58. lpp.). Šajos tiesību aktos ir iekļauts organizāciju, grupu un personu, kas tiek turētas aizdomās par iesaistīšanos teroristiskās darbībās, saraksts, kurš regulāri tiek pārskatīts.

Tiesvedības priekšvēsture

Lietā, kurā tika pasludināts spriedums lietā Kadi

- 16 2001. gada 17. oktobrī *Y. A. Kadi*, kurš tika identificēts kā persona, kas ir saistīta ar Osamu bin Ladenu un *Al-Qaida* tīklu, vārds tika iekļauts Sankciju komitejas sarakstā kopsavilkuma formā.
- 17 Pēc tam šis vārds ar Komisijas 2001. gada 19. oktobra Regulu (EK) Nr. 2062/2001, ar ko trešo reizi groza Regulu (EK) Nr. 467/2001 (OV L 277, 25. lpp.), tika pievienots Padomes 2001. gada 6. marta Regulas (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecinā uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu un ar kuru tiek atcelta Regula (EK) Nr. 337/2000 (OV L 67, 1. lpp.), I pielikumā esošajam sarakstam. Vēlāk tas tika iekļauts Padomes 2002. gada 27. maija Regulas (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu [b]in Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001 (OV L 139, 9. lpp.), I pielikumā esošajā sarakstā.
- 18 2001. gada 18. decembrī *Y. A. Kadi* cēla prasību Vispārējā tiesā atcelt, sākotnēji, Regulas Nr. 467/2001 un Nr. 2062/2001, bet vēlāk – Regulu Nr. 881/2002, ciktāl šīs regulas uz viņu attiecas. Viņa izvirzītie atcelšanas pamati bija saistīti attiecīgi ar tiesību tikt uzklausi, tiesību uz īpašumu un samērīguma principa, kā arī tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu.
- 19 Ar 2005. gada 21. septembra spriedumu lietā T-315/01 *Kadi*/Padome un Komisija (Krājums, II-3649. lpp.) Vispārējā tiesa noraidīja šo prasību. Tā būtībā nosprieda, ka no principiem, kas regulē attiecības starp starptautisko tiesību sistēmu, kura izriet no ANO, un Savienības tiesību sistēmu, izriet, ka, tā kā Regulas Nr. 881/2002 mērķis ir īstenot Drošības padomes rezolūciju, nepieļaujot šajā ziņā nekādu rīcības brīvību, tā nevar tikt pārbaudīta tiesā attiecībā uz tās iekšējo tiesiskumu un tādējādi tai

ir piešķirama imunitāte pret pārbaudi tiesā, izņemot tās atbilstības *jus cogens* normām pārbaudi, kas ir starptautisko publisko tiesību sistēma, kura bez izņēmuma ir obligāti jāievēro visiem starptautisko tiesību subjektiem, tostarp ANO iestādēm.

- 20 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa, ievērojot cilvēka, uz ko attiecas *jus cogens*, pamattiesību vispārējās aizsardzības standartus, šajā lietā atzina, ka minētās *Y. A. Kadi* tiesības nav tikušas pārkāptas. It īpaši attiecībā uz tiesībām uz efektīvu pārbaudi tiesā tā uzsvēra, ka tai nav netieši jāpārbauda, vai Drošības padomes rezolūcijas atbilst tādām pamattiesībām, kas tiek aizsargātas Savienības tiesību sistēmā, nedz arī jāpārbauda, vai nav pieļauta kļūda to faktu un pierādījumu vērtējumā, pamatojoties uz kuriem šī starptautiskā iestāde ir veikusi pasākumus, nedz arī netieši jāpārbauda, vai šie pasākumi bijuši pamatoti un samērīgi. Tā piebilst, ka *Y. A. Kadi* tiesiskās aizsardzības trūkums pats par sevi nav pretrunā *jus cogens*.
- 21 Ar savu 2008. gada 3. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-402/05 P un C-415/05 P *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija (Krājums, I-6351. lpp.; turpmāk tekstā – “spriedums lietā *Kadi*”) Tiesa atcēla iepriekš minēto spriedumu lietā *Kadi*/Padome un Komisija, kā arī Regulu Nr. 881/2002, ciktāl tā attiecās uz *Y. A. Kadi*.
- 22 Būtībā Tiesa nosprieda, ka pienākumu, kas izriet no starptautiska līguma, dēļ nevar tikt pārkāpti EK līguma konstitucionālie principi, tostarp princips, ka visos Savienības tiesību aktos obligāti ir jāievēro pamattiesības, un šī ievērošana ir šo tiesību aktu tiesiskuma nosacījums, kas ir jāpārbauda Tiesai saistībā ar pilnīgu Līgumā paredzēto tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmu. Tā uzskatīja, ka, lai gan, īstenojot Drošības padomes rezolūcijas, ir jāpilda pienākumi saistībā ar ANO, tomēr no ANO izrietošie starptautisko tiesību sistēmas principi nenozīmē, ka būtu jāpiešķir imunitāte pret pārbaudi tiesā tādām Savienības tiesību aktam kā Regula Nr. 881/2002. Tā piebilda, ka šādi imunitātei nav atrodams pamatojums Līgumā.
- 23 Šādos apstākļos sprieduma lietā *Kadi* 326. un 327. punktā tā nosprieda, ka Savienības tiesām principā ir jānodrošina visu Savienības tiesību aktu tiesiskuma pilnīga pārbaude, ņemot vērā pamattiesības, tostarp, ja šādu tiesību aktu mērķis ir īstenot Drošības padomes rezolūcijas, un ka tādējādi Vispārējās tiesas analizē ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.
- 24 Spriežot par *Y. A. Kadi* celto prasību, Vispārējā tiesa sprieduma lietā *Kadi* 336.–341. punktā nosprieda, ka pārbaudes tiesā efektivitāte nozīmē, ka attiecīgajai kompetentajai Savienības iestādei ir jāpaziņo attiecīgajai personai attiecīgā iekļaušanas sarakstā lēmuma pamatojums un jāpiedāvā šai personai iespēja tikt uzklautai šajā saistībā. Tā precizēja, ka attiecībā uz lēmumu par sākotnējo iekļaušanu sarakstā ar iemesliem, kas ir saistīti ar attiecīgo ierobežojošo pasākumu efektivitāti un attiecīgās regulas mērķi, ir attaisnojams tas, ka šī paziņošana un uzklaušana tiek veikta nevis pirms šā lēmuma pieņemšanas, bet tā pieņemšanas brīdī vai arī uzreiz pēc tās.
- 25 Sprieduma lietā *Kadi* 345.–349. punktā Tiesa piebilda, ka, tā kā Padome nebija nedz paziņojusi *Y. A. Kadi* pierādījumus, kas izmantoti viņa apsūdzībā, lai pamatotu viņam piemērotos ierobežojošos pasākumus, nedz piešķirusi viņam tiesības uzzināt par minētajiem pierādījumiem saprātīgā laikā pēc šo pasākumu piemērošanas, ieinteresētajai personai nebija iespējas lietderīgi paziņot savu viedokli šajā ziņā, tādējādi tika pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Minētā sprieduma 350. punktā tā tāpat atzina, ka šis pārkāpums netika novērsts Savienības tiesā, jo Padome šai tiesai nebija iesniegusi nevienu šāda veida pierādījumu. Tā paša sprieduma 369.–371. punktā tā šo pašu iemeslu dēļ atzina, ka tikušas pārkāptas *Y. A. Kadi* pamattiesības uz īpašumu.
- 26 Atceltās – ciktāl tā attiecas uz *Y. A. Kadi* – regulas sekas palika spēkā laika posmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus, lai ļautu Padomei novērst konstatētos pārkāpumus.

Savienības iestāžu pasākumi sprieduma lietā Kadi izpildei un apstrīdētā regula

27 2008. gada 21. oktobrī Sankciju komitejas priekšsēdētājs nosūtīja Francijas pastāvīgajam pārstāvim ANO pamatojuma izklāstu par *Y. A. Kadi* iekļaušanu šīs komitejas sarakstā kopsavilkuma formā, atļaujot to nosūtīt *Y. A. Kadi*.

28 Šā pamatojuma izklāsta teksts ir šāds:

“Privātpersona Jasins Abdullā Ezedins Kadi [*Yasin Abdullah Ezzedine Qadi*] [..] atbilst nosacījumiem, atbilstoši kuriem [Sankciju komiteja] to var iekļaut [sarakstā] viņa rīcības dēļ, ko veido: a) līdzdalība ar *Al-Qaida* tīklu, Osamu [b]in Ladenu vai *Taliban*, vai arī ar jebkuru vienību, filiāli vai struktūru, vai jebkuru lejupejošu grupu saistīto aktu vai darbību finansēšanā, organizēšanā, atvieglošanā, sagatavošanā vai izpildē to vārdā, labā vai to atbalstam; b) ieroču un ar tiem saistīto materiālu piegāde, pārdošana vai nodošana; c) nodarbināšana to vajadzībām; d) jebkāda cita veida atbalsts to izdarītajiem aktiem vai praktizētajām darbībām [skat. Drošības padomes Rezolūcijas 1822 (2008) 2. punktu].

Y. A. Kadi ir atzinis, ka ir bijis *Fondation Muwafaq* līdzdibinātājs un tā darbības vadītājs. *Fondation Muwafaq* ir vienmēr darbojies Afganistānas biroja [*Makhtab al-Khidamat*] (QE. M.12.01.) paspārnē, kas ir Abdullā Azama [*Abdullah Azzam*] un Osamas [Muhameda Avada] [b]in Ladena [*Usama Muhammed Awad Bin Laden*] (QI. B.8.01.) dibināta organizācija un *Al-Qaida* priekšgājēja (QE. A.4.01.). Pēc tam, kad Afganistānas birojs bija izbeidzis savu darbību 2001. gada jūnija sākumā un to pārņēma *Al-Qaida*, vairākas nevalstiskās organizācijas, kas tolaik bija viņa sabiedrotās, tostarp *Fondation Muwafaq*, tāpat pievienojās *Al-Qaida*.

1992. gadā *Y. A. Kadi* uzticēja Šafikam Bin Mohamedam Bin Mohamedam Al-Ajadi [*Shafiq Ben Mohamed Ben Mohamed Al-Ayadi*] (QI. A.25.01.) *Fondation Muwafaq* Eiropas biroju vadību. [..]90. gadu vidū *Al-Ajadi* vadīja arī *Fondation Muwafaq* biroju Bosnijā un Hercegovinā. *Y. A. Kadi* pieņēma darbā *Al-Ajadi*, pamatojoties uz rekomendāciju, ko sniedza slavenais *Al-Qaida* finansētājs Va'els Hamza Abd Al-Fatā Julaidans [*Wa'el Hamza Abd al-Fatah Julaidan*] (QI. J.79.02.), kurš [..]80. gados Afganistānā cīnījies līdzās Osamam [b]in Ladenam. Brīdī, kad *Y. A. Kadi* iecēla *Al-Ajadi* [organizācijas] *Fondation Muwafaq* Eiropas direktora amatā, *Al-Ajadi* rīkojās saskaņoti ar Osamu [b]in Ladenu. *Al-Ajadi* bija viens no *Front Islamique Tunisien* galvenajiem vadītājiem, viņš ieradās Afganistānā [..]90. gadu sākumā, lai tur piedalītos paramilitārās mācībās, vēlāk viņš devās uz Sudānu kopā ar citām personām, lai tur tiktos ar Osamu [b]in Ladenu, ar kuru viņi noslēdza oficiālu vienošanos par tunisiešu uzņemšanu un apmācību. Viņi otrreiz tikās ar Osamu [b]in Ladenu un panāca vienošanos par to, ka [b]in Ladena sadarbības partneri Bosnijā un Hercegovinā uzņem Tunisijas izcelsmes kaujiniekus no Itālijas.

1995. gadā *Al-Gama'at al Islamiyya* vadītājs Talads Fuads Kasems [*Talad Fuad Kassem*] paziņoja, ka *Fondation Muwafaq* ir sniedzis loģistikas un finansiālu atbalstu kaujinieku bataljonam Bosnijā un Hercegovinā. [..]90. gadu vidū *Fondation Muwafaq* sniedza finansiālu atbalstu šo kaujinieku teroristiskajām darbībām, kā arī Albānijas izcelsmes ieroču kontrabandai, kas paredzēta Bosnijai un Hercegovinai. Šo darbību finansējuma daļu nodrošināja Osama [b]in Ladens.

Tāpat *Y. A. Kadi* bija viens no galvenajiem akcionāriem *Depozitna Banka*, kas reģistrēta Sarajevā un šobrīd slēgta, kur *Al-Ajadi* tāpat pildīja pienākumus un pārstāvēja *Y. A. Kadi* intereses. Sanāksmes, kas bija veltītas atentāta pret Amerikas ēku Saūda Arābijā sagatavošanai, iespējams, notika šajā bankā.

Turklāt *Y. A. Kadi* piederēja vairākas sabiedrības Albānijā, kuras nodeva naudas līdzekļus ekstrēmistiem vai uzticēja tiem amatus, kas viņiem ļāva kontrolēt attiecīgo sabiedrību līdzekļus. Līdz pat piecām no *Y. A. Kadi* piederošajām sabiedrībām Albānijā ir saņēmušas apgrozības līdzekļus, ko pārskaitījis [b]in Ladens.”

29 Minētais pamatojuma izklāsts tāpat tika publicēts Sankciju komitejas tīmekļa vietnē.

30 2008. gada 22. oktobrī Francijas pastāvīgais pārstāvis Savienībā minēto pamatojuma izklāstu nosūtīja Komisijai, kas tajā pašā dienā to pārsūtīja *Y. A. Kadi*, viņu informējot, ka šajā izklāstā minēto iemeslu dēļ tā plāno saglabāt viņa vārdu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā. Komisija līdz 2008. gada 10. novembrim ļāva *Y. A. Kadi* iesniegt savus apsvērumus par norādītajiem iemesliem un tai sniegt visu viņaprāt atbilstošo informāciju, pirms Komisija pieņem galīgo lēmumu.

31 2008. gada 10. novembrī *Y. A. Kadi* iesniedza Komisijai savus apsvērumus. Pamatojoties uz dokumentiem, kas apliecina, ka Šveices, Turcijas un Albānijas iestādes ir izbeigušas pret viņu krimināllietas saistībā ar teroristisku organizāciju atbalstīšanu vai noziedzīgiem nodarījumiem finanšu jomā, apgalvojot, ka ikreiz, kad viņam ir tikusi dota iespēja iesniegt apsvērumus par pierādījumiem, kas pret viņu izvirzīti, viņš ir varējis pierādīt, ka pret viņu izvirzītie pieņēmumi nav pamatoti, viņš lūdza uzrādīt pierādījumus minētajiem faktiem un apgalvojumiem, kas formulēti pamatojuma izklāstā par viņa iekļaušanu Sankciju komitejas sarakstā kopsavilkuma formā, kā arī atbilstošos Komisijas lietas materiālu dokumentus un lūdza dot iespēju iesniegt apsvērumus par šiem pierādījumiem. Norādot uz konkrētu šajā pamatojuma izklāstā iekļauto pieņēmumu neskaidro vai vispārīgo raksturu, viņš, iesniedzot pierādījumus, apstrīdēja katra no viņam izvirzītajiem apsūdzības pamatiem pamatotību.

32 2008. gada 28. novembrī Komisija pieņēma apstrīdēto regulu.

33 Saskaņā ar minētās regulas preambulas 3.–6., 8. un 9. apsvērumu:

“(3) Lai izpildītu Tiesas spriedumu [lietā *Kadi*], Komisija ir paziņojusi *Kadi* kungam to [pamatojuma izklāstu], ko [...] iesniegusi Sankciju komiteja, un devusi [viņam] iespēju iesniegt apsvērumus par šiem iemesliem, lai darītu zināmu savu viedokli.

(4) Komisija ir saņēmusi *Kadi* kunga [...] apsvērumus un izskatījusi šos apsvērumus.

(5) [...] Sankciju komitejas sastādītajā to personu, grupu un organizāciju sarakstā, uz kurām būtu jāattiecinā līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana, ir iekļauts *Kadi* kungs [...].

(6) Rūpīgi izskatījusi apsvērumus, kas no *Kadi* kunga saņemti 2008. gada 10. novembra vēstulē, un ņemot vērā līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas preventīvo raksturu, Komisija uzskata, ka *Kadi* kunga iekļaušana sarakstā ir pamatota sakarā ar viņa saistību ar *Al-Qaida* tīklu.

[..]

(8) Ņemot vērā iepriekš minēto, *Kadi* kungs [...] būtu jāiekļauj I pielikumā.

(9) Šī regula būtu jāpiemēro no 2002. gada 30. maija, ņemot vērā līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas preventīvo raksturu saskaņā ar Regulu [...] Nr. 881/2002 un nepieciešamību aizsargāt to uzņēmēju likumīgās intereses, kuri paļāvās uz [ar Tiesas spriedumu lietā *Kadi*] anulētās regulas likumību.”

34 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 1. pantu un pielikumu Regulas Nr. 881/2002 I pielikums tostarp ir grozīts tādējādi, ka sadaļā “Fiziskās personas” tostarp pievienots šāds ieraksts:

“*Yasin Abdullah Ezzedine Qadi* (alias a) *Kadi*, *Shaykh Yassin Abdullah*, b) *Kahdi*, *Yasin*; c) *Yasin Al-Qadi*). Dzimšanas datums: 23.2.1955. Dzimšanas vieta: Kaira, Ēģipte. Valsts piederība: Saūda Arābijas. Pases nr.: a) B 751550, b) E 976177 (izdota 6.3.2004., derīga līdz 11.1.2009.). Papildu informācija: Džida, Saūda Arābija.”

35 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 2. pantu šī regula ir stājusies spēkā 2008. gada 3. decembrī un tiek piemērota no 2002. gada 30. maija.

- 36 2008. gada 8. decembra vēstulē Komisija atbildēja uz *Y. A. Kadi* 2008. gada 10. novembra apsvērumiem.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 37 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējā tiesā iesniegts 2009. gada 26. februārī, *Y. A. Kadi* cēla prasību atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz viņu. Savu prasījumu atbalstam viņš izvirzīja piecus pamatus. Otrais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību un uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu, bet piektais pamats – uz nesamērīgu tiesību uz īpašumu ierobežojumu.
- 38 Vispirms Vispārējā tiesa, pamatojoties uz sprieduma lietā *Kadi* 326. un 327. punktu, pārsūdzētā sprieduma 126. punktā uzskatīja, ka tai ir jānodrošina “principā pilnīga pārbaude” par apstrīdētās regulas tiesiskumu, ņemot vērā Savienības garantētās pamattiesības. Minētā sprieduma 127.–129. punktā tā piebilda, – kamēr Sankciju komitejā īstenotās pārskatīšanas procedūras acīmredzami nenodrošinās efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, Savienības tiesas veikto pārbaudi attiecībā uz tās piemērotajiem līdzekļu iesaldēšanas pasākumiem varēs kvalificēt kā efektīvu tikai tad, ja tā netieši attieksies uz pašas Sankciju komitejas vērtējumiem pēc būtības, kā arī uz to pamatā esošajiem pierādījumiem.
- 39 Komisijas un Padomes argumentācija par to, ka Tiesa spriedumā lietā *Kadi* nav paudusi savu nostāju par šīs pārbaudes tiesā apjomu un intensitāti, pārsūdzētā sprieduma 131. punktā tika atzīta par acīmredzami kļūdainu.
- 40 Šajā ziņā Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 132.–135. punktā būtībā nosprieda, ka no sprieduma lietā *Kadi*, it īpaši no tā 326., 327., 336. un 342.–344. punkta, acīmredzami izriet, ka Tiesa principā paredzēja pilnībā pārbaudīt ne tikai apstrīdētā tiesību akta šķietamo pamatotību, bet arī pierādījumus un informāciju, kas ir šajā tiesību aktā izklāstīto vērtējumu pamatā.
- 41 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 138.–146. punktā tā uzsvēra, ka, pārņemdamā Vispārējās tiesas 2006. gada 12. decembra spriedumā lietā *T-228/02 Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran /Padome* (Krājums, II-4665. lpp.) izklāstītā pamatojuma saistībā ar šā sprieduma 14. un 15. punktā minēto sistēmu lielāko daļu, Tiesa ir apstiprinājusi un pārņēmusi Vispārējās tiesas pārbaudes tiesā pakāpi un intensitāti, kas noteiktas minētajā spriedumā, atbilstoši kurām Savienības tiesai ir jāpārbauda attiecīgās iestādes veiktais fakts un apstākļi, kas norādīti attiecīgo ierobežojošo pasākumu pamatojumam, vērtējums un jāpārlicinās, ka informācija un pierādījumi, kas ir šā vērtējuma pamatā, atbilst patiesībai, ir ticami un saskanīgi un tai nevar tikt izvirzīti iebildumi par šīs informācijas un pierādījumu slepenību vai konfidencialitāti.
- 42 Pēc tam, kad pārsūdzētā sprieduma 148.–151. punktā [Vispārējā tiesa] tāpat uzsvēra, ka ar ierobežojošajiem pasākumiem, kas *Y. A. Kadi* ir tikuši piemēroti gandrīz desmit gadus, viņa tiesības ir tikušas būtiski un ilgstoši aizskartas, minētā sprieduma 151. punktā tā apstiprināja “tādu līdzekļu iesaldēšanas pasākumu kā šajā gadījumā pilnīgas un kārtīgas pārbaudes tiesā principu”.
- 43 Turpinājumā izvērtējot prasības atcelt tiesību aktu otro un piekto pamatu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 171.–180. punktā atzina, ka *Y. A. Kadi* tiesības uz aizstāvību ir tikušas pārkāptas; tā būtībā norādīja, ka:
- minētās tiesības tika ievērotas tikai formāli un šķietami, jo Komisija uzskatīja, ka tai ir stingri saistošs Sankciju komitejas vērtējums, un tāpēc nebija paredzējusi to apstrīdēt, ņemot vērā *Y. A. Kadi* apsvērumus, nedz arī bija īpaši pūlējusies atspēkot viņa iesniegtos attaisnojošos pierādījumus;

- lai gan *Y. A. Kadi* skaidri formulēja lūgumu nodrošināt piekļuvi pret viņu izvirzītajiem pierādījumiem, Komisija to atteica, nekādi nelīdzsvarojot viņa intereses ar nepieciešamību saglabāt attiecīgās informācijas konfidencialitāti, un
 - daži *Y. A. Kadi* iekļaušanas Sankciju komitejas sarakstā kopsavilkuma formā pamatojuma izklāstā iekļautie informācijas fragmenti un neskaidri apgalvojumi, piemēram, tādi, ka *Y. A. Kadi* esot tās Bosnijas bankas akcionārs, kurā, “iespējams”, notika sanāksmes, kas bija veltītas atentāta ASV iestādei Saūda Arābijā sagatavošanai, ir acīmredzami nepietiekami, lai ļautu ieinteresētajai personai efektīvi atspēkot tai izvirzītās apsūdzības.
- 44 Pārsūdzētā sprieduma 181.–184. punktā Vispārējā tiesa tāpat atzina, ka ir ticis pārkāpts tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā princips, jo, pirmkārt, tā kā *Y. A. Kadi* nebija ne mazākās iespējas lietderīgi piekļūt pret viņu izvirzītajai informācijai un pierādījumiem, viņš arī nevarēja apmierinoši aizstāvēt savas tiesības Savienības tiesā, un, otrkārt, šis pārkāpums nav ticis novērsts arī Vispārējā tiesā, jo neviena attiecīgā iestāde nesniedza nevienu šāda veida informāciju vai norādi par pierādījumiem, kas ir tikuši izvirzīti pret *Y. A. Kadi*.
- 45 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 192.–194. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka, tā kā apstrīdētā regula tika pieņemta, neļaujot *Y. A. Kadi* izklāstīt savus argumentus kompetentajām iestādēm, neraugoties uz to, ka viņa īpašumtiesības tika būtiski ierobežotas tādēļ, ka viņam piemērotais aktīvu iesaldēšanas pasākums ir vispārpiemērojams un ilgstošs, šādu pasākumu noteikšana ir nepamatots šo tiesību ierobežojums, tādēļ *Y. A. Kadi* iebildumi par samērīguma principa pārkāpumu attiecībā uz viņa pamattiesību uz īpašumu apdraudējumu ar minēto regulu ir pamatoti.
- 46 Līdz ar to Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecās uz *Y. A. Kadi*.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 47 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 9. februāra rīkojumu lietas C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesa vajadzībām, kā arī sprieduma taisīšanai.
- 48 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 23. maija rīkojumu, pirmkārt, Čehijas Republikai, Dānijas Karalistei, Īrijai, Spānijas Karalistei un Austrijas Republikai tika atļauts iestāties lietā C-593/10 P Padomes prasījumu atbalstam un, otrkārt, Bulgārijas Republikai, Itālijas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijai, Nīderlandes Karalistei, Slovākijas Republikai un Somijas Republikai tika atļauts iestāties lietās C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P Komisijas, Padomes un Apvienotās Karalistes prasījumu atbalstam.
- 49 Lietā C-584/10 P Komisija lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu kopumā;
 - kā nepamatotu noraidīt *Y. A. Kadi* prasību atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā uz viņu attiecas, un
 - piespriest *Y. A. Kadi* atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā.
- 50 Lietā C-593/10 P Padome lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - kā nepamatotu noraidīt *Y. A. Kadi* prasību atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā uz viņu attiecas, un

- piespriest *Y. A. Kadi* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā.
- 51 Lietā C-595/10 P Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu kopumā;
 - noraidīt *Y. A. Kadi* prasību atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā uz viņu attiecas, un
 - piespriest *Y. A. Kadi* atlīdzināt Apvienotās Karalistes tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Tiesā.
- 52 *Y. A. Kadi* visās trijās lietās lūdz Tiesu:
- noraidīt apelācijas sūdzības;
 - apstiprināt pārsūdzēto spriedumu un atzīt to par nekavējoties izpildāmu tā pasludināšanas dienā, un
 - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt viņa tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā apelācijas tiesvedībā, tostarp visus tos, kas radušies, atbildot uz dalībvalstu, kas iestājušās lietā, apsvērumiem.
- 53 Francijas Republika, persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, visās trijās lietās lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, un
 - taisīt galīgu spriedumu pēc būtības saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantu un noraidīt *Y. A. Kadi* pirmajā instancē izvirzītos prasījumus.
- 54 Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Īrija, Spānijas Karaliste, Itālijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt *Y. A. Kadi* prasību atcelt tiesību aktu.

Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

- 55 Ar 2013. gada 9. aprīļa vēstuli *Y. A. Kadi*, būtībā apgalvojot, ka pārsūdzētā Vispārējās tiesas sprieduma 171. un 172. punktā esošie fakti konstatējumi, kurus lietas dalībnieki nav apsprieduši šajās apelācijās, ir pretrunā ģenerālvokāta secinājumu 117. punktā ietvertajiem apgalvojumiem saistībā ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas jautājumu, lūdza Tiesu atkārtoti sākt mutvārdu procesu.
- 56 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka Tiesa pēc savas ierosmes vai, ievērojot ģenerālvokāta ieteikumu vai arī lietas dalībnieku lūgumu, var izdot rīkojumu par atkārtotu mutvārdu procesa sākšanu atbilstoši Reglamenta 83. pantam, tostarp tad, ja tā uzskata, ka tai nav pietiekami skaidri lietas apstākļi vai ka lieta ir jāizskata, ņemot vērā argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši (skat. 2013. gada 11. aprīļa spriedumu lietā C-535/11 *Novartis Pharma*, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 57 Otrkārt, saskaņā ar LESD 252. panta otro daļu ģenerālvokāta pienākums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē izteikt pamatotus secinājumus par lietām, kurās atbilstoši Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta iesaistīšanās. Tiesai nav saistoši nedz ģenerālvokāta secinājumi, nedz šo secinājumu pamatojums (skat. 2012. gada 22. novembra spriedumu lietā C-89/11 P *E.ON Energie/Komisija*, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 58 Šajā gadījumā Tiesa pēc ģenerālvokāta uzklaušanās uzskata, ka tā ir pietiekami informēta, lai taisītu spriedumu, un ka lieta nav jāizskata, pamatojoties uz argumentiem, kurus lietas dalībnieki nebūtu apsprieduši tiesas sēdē. Tādēļ lūgums atkārtoti sākt mutvārdu procesu nav jāapmierina.

Par apelācijas sūdzībām

- 59 Komisija, Padome un Apvienotā Karaliste savās attiecīgajās apelācijas sūdzībās izvirza dažādus pamatus. Būtībā tie ir trīs pamati. Pirmais pamats, ko izvirzījusi Padome, attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar to, ka apstrīdētajai regulai netika atzīta imunitāte pret pārbaudi tiesā. Otrais pamats, ko izvirzījusi Komisija, Padome un Apvienotā Karaliste, attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā saistībā ar pārbaudes tiesā intensitātes pakāpi, kāda tika noteikta pārsūdzētajā spriedumā. Trešais pamats, ko izvirzījušas šīs pašas apelācijas sūdzības iesniedzējas, ir balstīts uz Vispārējās tiesas pieļautajām kļūdām, izvērtējot *Y. A. Kadi* pamatus saistībā ar varbūtējo tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī samērīguma principa pārkāpumu.

Par pirmo pamatu – kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar to, ka apstrīdētajai regulai netika atzīta imunitāte pret pārbaudi tiesā

Lietas dalībnieku argumenti

- 60 Šajā pirmajā pamatā Padome, ko atbalsta Īrija, Spānijas Karaliste un Itālijas Republika, pārmet Vispārējai tiesai, ka it īpaši pārsūdzētā sprieduma 126. punktā, atbilstoši Tiesas spriedumam lietā *Kadi* atsakoties atzīt apstrīdētās regulas imunitāti pret pārbaudi tiesā, tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Padome, ko atbalsta Īrija, formāli aicina Tiesu pārskatīt spriedumā lietā *Kadi* šajā saistībā minētos principus.
- 61 Pamatodamās uz pārsūdzētā sprieduma 114.–120. punktu, Padome, ko atbalsta Īrija un Itālijas Republika, apgalvo, ka atteikums atzīt imunitāti pret pārbaudi tiesā apstrīdētajai regulai ir starptautisko tiesību pārkāpums. Proti, to atsakot, neesot tikusi ņemta vērā Drošības padomes galvenā atbildība starptautiskā miera un drošības uzturēšanai vajadzīgo pasākumu noteikšanā, kā arī no ANO Statūtiem izrietošais pienākumu pārākums pār pienākumiem, kas izriet no jebkāda cita starptautiska līguma. Tādējādi netiekot izpildīts pienākums rīkoties labā ticībā un noteiktais savstarpējas palīdzības pienākums, izpildot Drošības padomes pasākumus. Līdzīga pieeja nozīmētu, ka Savienības iestādes aizstāj šajā jomā kompetentās starptautiskās iestādes. Tādējādi faktiski tiktu pārbaudīts Drošības padomes rezolūciju tiesiskums, ņemot vērā Savienības tiesības. Šo rezolūciju vienveidīga, beznosacījumu un tūlītēja izpilde tiktu apdraudēta. Valstis, kas vienlaicīgi ir ANO un Savienības dalībvalstis, tiktu nostādītas sarežģītā stāvoklī attiecībā uz savu starptautisko pienākumu izpildi.
- 62 Imunitātes pret pārbaudi tiesā noraidīšana apstrīdētajai regulai esot pretrunā arī Savienības tiesībām. Tādējādi Savienības iestādes pienācīgi neievērojot starptautiskās tiesības un ANO iestāžu lēmumus, kad šīs iestādes starptautiskā mērogā īsteno pilnvaras, kuras tām ir nodevušas dalībvalstis. Tādējādi netiekot izpildīts pienākums nodrošināt līdzsvaru starp starptautiskā miera un drošības uzturēšanu, no vienas puses, un cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību, no otras puses.
- 63 *Y. A. Kadi* apgalvo, ka, apstrīdot imunitātes pret pārbaudi tiesā neesamību tādām Savienības tiesību aktam kā apstrīdētā regula, netiekot ievērots *res judicata* princips, jo tas attiecas uz tiesību jautājumu, kas jau ir ticis izspriests starp tiem pašiem lietas dalībniekiem spriedumā lietā *Kadi*, izvērtējot tos pašus argumentus kā tie, kas izvirzīti šajā lietā.
- 64 Atsaucoties uz minētā sprieduma dažādām daļām, viņš katrā ziņā iebilst, ka imunitātes pret pārbaudi tiesā nepiešķiršana būtu pretrunā starptautiskajām tiesībām un Savienības tiesībām.

Tiesas vērtējums

- 65 Pārsūdzētā sprieduma 126. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka atbilstoši sprieduma lietā *Kadi* 326. un 327. punktam apstrīdētajai regulai nevar tikt piešķirta imunitāte pret pārbaudi tiesā, tādēļ ka tās mērķis ir īstenot atbilstoši ANO Statūtu VII nodaļai pieņemtās Drošības padomes rezolūcijas.
- 66 Nav notikusi nekāda attīstība, ar ko varētu tikt attaisnota Tiesas apstiprinātā risinājuma spriedumā lietā *Kadi* apstrīdēšana saistībā ar dažādajiem faktiem, kas ir minētā Tiesas sprieduma 291.–327. punktā apstiprinātā risinājuma pamatā un kam būtībā ir saistība ar konstitucionālo garantiju, kura tiesiskā Savienībā (skat. 2010. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-550/09 *E* un *F*, Krājums, I-6213. lpp., 44. punkts, kā arī 2012. gada 26. jūnija spriedumu lietā C-335/09 P Polija/Komisija, 48. punkts) tiek nodrošināta ar tiesiskuma pārbaudi tiesā attiecībā uz visiem Savienības tiesību aktiem, tostarp arī tiem, ar kuriem – kā šajā lietā – tiek īstenots starptautisks tiesību akts, ņemot vērā Savienības tiesībās garantētās pamattiesības.
- 67 Tas, ka Savienības tiesību aktiem, ar kuriem tiek īstenoti ierobežojoši pasākumi, par kuriem ir lemts starptautiskā mērogā, nav imunitātes pret pārbaudi tiesā, turklāt ticis apstiprināts 2009. gada 3. decembra spriedumā apvienotajās lietās C-399/06 P un C-403/06 P *Hassan* un *Ayadi*/Padome un Komisija (Krājums, I-11393. lpp., 69.–75. punkts) un nesenāk – 2011. gada 16. novembra spriedumā lietā C-548/09 P *Bank Melli Iran*/Padome (Krājums, I-11381. lpp.), kura 105. punktā, pamatojoties uz spriedumu lietā *Kadi*, ir noteikts, ka, neapšaubot Drošības padomes rezolūcijas pārākumu starptautiskā mērogā, Savienības iestādēm uzliktā pienākuma respektēt ANO iestādes dēļ nevar tikt neveikta šāda Savienības tiesību akta tiesiskuma pārbaude, ņemot vērā pamattiesības, kas ir Savienības vispārējo tiesību principu neatņemama daļa.
- 68 Līdz ar to pārsūdzētajā spriedumā, it īpaši tā 126. punktā, nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, kas būtu saistīta ar to, ka Vispārējā tiesa atbilstoši spriedumam lietā *Kadi* atteikusies piemērot apstrīdētajai regulai imunitāti pret pārbaudi tiesā.
- 69 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro un trešo pamatu – attiecīgi par kļūdām tiesību piemērošanā attiecībā uz to pārbaudes tiesā intensitātes pakāpi, kas noteikta pārsūdzētajā spriedumā, un Vispārējās tiesas pieļautajām kļūdām, izvērtējot atcelšanas pamatus, kas balstīti uz tiesību uz aizstāvību, tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī samērīguma principa pārkāpumu

- 70 Otrais un trešais pamats ir jāizvērtē kopā, jo to mērķis būtībā ir konstatēt kļūdas tiesību piemērošanā, ko pārsūdzētajā spriedumā esot pieļāvusi Vispārējā tiesa tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā interpretācijā.

Lietas dalībnieku argumenti

- 71 Saistībā ar otro un trešo pamatu Komisija, Padome un Apvienotā Karaliste, ko atbalsta Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Īrija, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika, apgalvo, pirmkārt, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo pretēji tā 132.–147. punktā norādītajam spriedumā lietā *Kadi* nav nekādas norādes, kas pamatotu Vispārējās tiesas pieeju attiecībā uz pārbaudes tiesā intensitātes pakāpi, kāda būtu piemērojama tādām Savienības tiesību aktam kā apstrīdētā regula.
- 72 Pirmām kārtām, sprieduma lietā *Kadi* 326. punktā formulētā prasība veikt “principā pilnīgu pārbaudi” par apstrīdētās regulas tiesiskumu būtu jāskata starptautiskajā kontekstā, kurā tā ir tikusi pieņemta, kas tostarp ir aprakstīts minētā sprieduma 292.–297. punktā.

- 73 Otrām kārtām, pārsūdzētā sprieduma 138. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka Tiesa spriedumā lietā *Kadi* ir pārņēmusi Vispārējās tiesas judikatūrā par šā sprieduma 14. un 15. punktā minēto sistēmu noteikto pārbaudes pakāpes definīciju. Proti, spriedumā lietā *Kadi* neesot sniegtas nekādas norādes uz šo Vispārējās tiesas judikatūru. Turklāt šajā apsvērumā neesot ņemtas vērā pastāvošās būtiskās atšķirības starp minēto sistēmu un sistēmu, par kuru ir runa šajā lietā, attiecībā uz Savienības iestāžu rīcības brīvību un to piekļuvi informācijai un pierādījumiem par īstenotajiem ierobežojošajiem pasākumiem.
- 74 Otrkārt, Komisija, Padome un Apvienotā Karaliste, ko atbalsta visas dalībvalstis, kas iestājušās lietā apelācijas instancē, pamatojoties uz argumentiem, kas izriet no starptautiskajām tiesībām un Savienības tiesībām un kas lielā mērā ir salīdzināmi ar šā sprieduma 61. un 62. punktā izklāstītajiem argumentiem, apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 123.–147. punktā iekļautā pārbaudes tiesā intensitātes pakāpes definīcija no juridiskā viedokļa ir kļūdaina. Tās piebilst, ka pieeja, kas paredz pārmērīgu iejaukšanos un ko ir izvēlējusies Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā, nav savienojama ar pastāvīgo judikatūru, kurā tiek cildināta ierobežota pārbaude tiesā, kurā tiek pārbaudīts tikai tas, vai nav pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā aktos, kas tiek pieņemti sarežģītu vērtējumu un lielas rīcības brīvības īstenošanas rezultātā attiecībā uz vispārīgi definētiem mērķiem.
- 75 Treškārt, Komisija, Padome un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 148.–151. punktā Vispārējā tiesa ir kļūdaini ierosinājusi attiecīgos ierobežojošos pasākumus pamatlietā turpmāk pielīdzināt kriminālsodam. Ar Čehijas Republikas, Īrijas, Francijas Republikas, Itālijas Republikas Ungārijas un Austrijas Republikas atbalstu tās apgalvo, ka šie pasākumi, kas ir aizsardzības pasākumi, ir vērsti uz to, lai paredzētu un novērstu pastāvošo vai nākotnes apdraudējumu starptautiskajam mieram un drošībai, un atšķiras no kriminālsoda, kurš savukārt ir paredzēts par kriminālsodāmiem nodarījumiem, kas ir tikuši objektīvi pierādīti. Turklāt minētie pasākumi ir paredzēti kā pagaidu pasākumi un no tiem ir paredzētas atkāpes.
- 76 Ceturtkārt, Komisija, Padome un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka Vispārējās tiesas interpretācija pārsūdzētā sprieduma 171.–188. un 192.–194. punktā par prasībām, kas izriet no to *Y. A. Kadi* pamattiesību ievērošanas, kas ir piemērojamas viņa vārda iekļaušanai Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā pēc sprieduma lietā *Kadi* pasludināšanas, ir kļūdaina no juridiskā viedokļa.
- 77 Ar Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Īrijas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas, Ungārijas, Nīderlandes Karalistes, Austrijas Republikas, Slovākijas Republikas un Somijas Republikas atbalstu tās apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka šo pamattiesību ievērošanai ir jāpaziņo informācija un pierādījumi, kas vērsti pret *Y. A. Kadi*.
- 78 Šajā Vispārējās tiesas interpretācijā neesot ņemta vērā sprieduma lietā *Kadi* 342.–344. punktā uzsvērtā iespēja ierobežot attiecīgās personas tiesības uz pierādījumu, kas vērsti pret viņu, paziņošanu, lai novērstu, ka sensitīvas informācijas publiskošanas dēļ trešās personas to uzzina un tādējādi izvairās no pasākumiem starptautiskā terorisma apkarošanai. Turklāt minētā sprieduma 345.–352. punktā formulētie pārmetumi attiecoties uz to, ka *Y. A. Kadi* netika paziņoti viņa vārda iekļaušanas Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā iemesli, nevis uz to, ka netika publiskota informācija un pierādījumi, kas bija Sankciju komitejas rīcībā.
- 79 Turklāt Vispārējās tiesas pieejā neesot ņemti vērā daudzie šķēršļi pēc būtības tādas informācijas nodošanai Savienības iestādēm, it īpaši tādēļ, ka šī informācija esot iekļauta paziņojumā, ko Sankciju komitejai nosūtījis ANO loceklis un kas parasti ir konfidenciāls šīs informācijas sensitīvā rakstura dēļ.
- 80 Šajā gadījumā Sankciju komitejas sniegtais pamatojuma izklāsts, kas tika paziņots *Y. A. Kadi*, viņam esot ļāvis saprast iemeslus viņa vārda iekļaušanai Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā. Pretēji pārsūdzētā sprieduma 157. un 177. punktā apgalvotajam šajā pamatojumā neesot sniegti tikai

nepamatoti vispārīgi apgalvojumi, kas bijuši aptuveni un neprecīzi attiecībā uz viņu, tajā tāpat esot siki izklāstīti fakti, kuru dēļ Sankciju komiteja uzskatīja, ka ieinteresētajai personai ir personiskas un tiešas saiknes ar *Al-Qaida* tiklu un Osamu bin Ladenu.

- 81 Piektkārt, Komisija apgalvo, ka, izņemot faktu konstatējumu pārsūdzētā sprieduma 67. punktā, Vispārējā tiesa, noraidot *Y. A. Kadi* iebildumus par varbūtējo efektīvas tiesību aizsardzības tiesā neesamību un varbūtējo neiespējamību piekļūt atbilstošajai informācijai un pierādījumiem, esot kļūdaini neņēmusi vērā, ka vienlaikus tika izskatīta prasība, ko viņš ir cēlis ASV tiesā.
- 82 Sestkārt, Komisija, Padome un Apvienotā Karaliste apgalvo, ka Vispārējās tiesas analīze pārsūdzētā sprieduma 127. un 128. punktā par grozījumiem, kas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērogā izdarīti pārskatīšanas procedūrās, ir kļūdaina.
- 83 Ar visu dalībvalstu, kas iestājušās lietā apelācijas instancē, atbalstu tās apgalvo, ka periodiskas pārskatīšanas pēc savas ierosmes procedūra, kas ir tikusi ieviesta ar Rezolūciju 1822 (2008), ir palīdzējusi uzlabot pamattiesību aizsardzību, kā par to liecina vairāku desmitu personu un organizāciju vārdu un nosaukumu svītrosana no Sankciju komitejas saraksta kopsavilkuma formā. Izveidojot Ombuda biroju ar Rezolūciju 1904 (2009), esot izdarīts pavērsiens šajā jomā, ļaujot attiecīgajai personai izklāstīt savus apsvērumus neatkarīgai un objektīvai iestādei, kas vajadzības gadījumā ir pilnvarota iesniegt Sankciju komitejai iemeslus lūgtās svītrosanas no saraksta apstiprināšanai.
- 84 Drošības padomes 2011. gada 17. jūnija Rezolūcijā 1989 (2011) esot tikusi apstiprināta vēlme pastāvīgi uzlabot pieteikumu par svītrosanu no Sankciju komitejas saraksta kopsavilkuma formā izskatīšanu. It īpaši, šādai svītrosanai vairs neesot izvirzīta prasība panākt vienbalsīgu Sankciju komitejas locekļu piekrišanu. Tā stājoties spēkā 60 dienas pēc tam, kad šī komiteja ir beigusi izvērtēt rekomendācijas šajā nozīmē un ombuda iesniegto vispusīgo ziņojumu, ja vien minētā komiteja nav panākusi pretēju vienprātīgu lēmumu vai iesniegusi lūgumu nodot lietas materiālus Drošības padomei. Esot pastiprināts Sankciju komitejas pienākums norādīt pamatojumu un pārskatāmības nodrošināšanas pienākums ombuda rekomendācijas noraidīšanas gadījumā. Minētajā rezolūcijā tāpat esot mēģināts uzlabot ombuda piekļuvi konfidenciālai informācijai, kas ir ANO locekļu rīcībā, kā arī atklāt pieteikuma par iekļaušanu sarakstā iesniedzējas valsts identitāti.
- 85 *Y. A. Kadi* atbild, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā pamatoti ir nospriedusi, ka Tiesa spriedumā lietā *Kadi* ir skaidri ieņēmusi nostāju par šajā gadījumā piemērojamo pārbaudes tiesā apjomu un intensitāti. Pirmām kārtām, Tiesa spriedumā lietā *Kadi* esot skaidri noteikusi, ka ir veicama pilnīga tiesiskuma pārbaude, kura, izņemot tikai konfidencialitātes prasības, kas ir saistītas ar sabiedrisko drošību, attiecas uz informāciju un pierādījumiem pret prasītāju. Otrām kārtām, apstākļi, ka atšķirībā no šā sprieduma 14. un 15. punktā minētās sistēmas attiecīgajā sistēmā šajā lietā pirms procedūras Savienības mērogā nepastāv procedūra, kurā būtu nodrošināta tiesību uz aizstāvību ievērošana, uz ko attiektos efektīva pārbaude tiesā, liecinot par labu tam, ka Savienības mērogā būtu jāpastiprina efektīva tiesību aizsardzība tiesā, kā Vispārējā tiesa to esot uzsvērusi pārsūdzētā sprieduma 186. un 187. punktā.
- 86 Otrkārt, *Y. A. Kadi* apstrīd, ka prasība pārsūdzētajā spriedumā attiecībā uz šajā lietā piemērojamo pārbaudes tiesā intensitātes pakāpi būtu kļūdaina.
- 87 Pirmām kārtām, Vispārējās tiesas pieejā esot ievērotas starptautiskās tiesības. Proti, apstrīdētās regulas tiesiskuma pārbaude tiesā neesot pielīdzināma rezolūcijas, kas tiek īstenota ar šo regulu, spēkā esamības pārbaudei. Tā neapdraudot ne Drošības padomes galveno atbildību šajā jomā, ne arī ANO Statūtu pārākumu pār jebkuru citu starptautisku nolīgumu. Tāpat tās mērķis neesot aizstāt kompetento starptautisko iestāžu politisko vērtējumu ar Savienības tiesas vērtējumu. Tās mērķis esot tikai nodrošināt vajadzīgo Drošības padomes rezolūciju ieviešanas Savienībā atbilstību Savienības tiesību pamatprincipiem. Precīzāk, tā palīdzot līdzsvarot obligāto prasību nodrošināt starptautisko mieru un drošību, no vienas puses, un pamattiesību aizsardzību, no otras puses.

- 88 Otrām kārtām, Vispārējās tiesas pieeja atbilstot Savienības tiesībām, kurās ir prasīts ievērot pamattiesības, kā arī nodrošināt neatkarīgu un objektīvu pārbaudi tiesā, tostarp attiecībā uz Savienības pasākumiem, kas ir pamatoti ar starptautiskajām tiesībām.
- 89 Treškārt, uzsvērdams, ka Vispārējās tiesas apsvērumi par attiecīgo ierobežojošo pasākumu būtību ir pārmērīgi, *Y. A. Kadi* tomēr apgalvo, ka viņa konkrētajā gadījumā minētie pasākumi ir zaudējuši preventīvo raksturu un gan to vispārējās piemērojamības, gan ļoti ilgstošās piemērošanas dēļ ir kļuvuši par sodu, kas esot pamats pilnīgai un rūpīgai apstrīdētās regulas pārbaudei.
- 90 Ceturtkārt, *Y. A. Kadi* apstrīd, ka Vispārējās tiesas prasībās saistībā ar viņa pamattiesību ievērošanu būtu pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.
- 91 Šajā ziņā viņš apgalvo, ka efektīva pārbaude tiesā nevar notikt, ja informācija un pierādījumi, kas ir ANO iestāžu rīcībā, pilnībā netiek publiskoti. Pašas ANO iestādes ir atzinušas, ka Sankciju komitejas sniegtais pamatojuma izklāsts neesot ticis izstrādāts, lai to varētu izmantot kā pierādījumu. Tajā esot iekļautas tikai lietderīgas norādes uz ieinteresētās personas agrākajām darbībām, kā arī uz minētās komitejas rīcībā esošajiem pierādījumiem.
- 92 Tas, ka nepastāvēt formāla informācijas apmaiņas procedūra starp Drošības padomi un Savienības iestādēm, neesot šķērslis tādas informācijas apmaiņai, kas vajadzīga, lai īstenotu kopīgu mērķi aizsargāt cilvēka pamattiesības saistībā ar ierobežojošu pasākumu piemērošanu. Šajā gadījumā, neraugoties uz *Y. A. Kadi* skaidro lūgumu, Komisija pat neesot mēģinājusi panākt, lai Sankciju komiteja tai nosūtītu sīku to faktu vai pierādījumu izklāstu, ar ko ir pamatota ieinteresētās personas iekļaušana attiecīgajā sarakstā.
- 93 Sankciju komitejas sniegtajā pamatojuma izklāstā esot ticis iekļauts konkrēts skaits vispārīgu un nepamatotu pieņēmumu, kurus *Y. A. Kadi* neesot varējis efektīvi atspēkot.
- 94 Piektkārt, *Y. A. Kadi* apgalvo, ka tiesas procesam ASV nav nozīmes šajā lietā, jo tas esot vērsts uz to, lai svītrotu viņa vārdu no ASV Finanšu ministrijas *Office of Foreign Assets Control* [Ārvalsts līdzekļu kontroles biroja] saraksta, kur tas esot iekļauts pavisam citu, nevis to iemeslu dēļ, kas tiek apspriesti šajā lietā. Šis process neattiecoties ne uz apstrīdēto regulu, ne uz Drošības padomes rezolūcijām, kuras ir paredzēts īstenot ar šo regulu.
- 95 Sestkārt, *Y. A. Kadi* apgalvo, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī vienīgā pārskatīšanas procedūra, kas bija izveidota ANO mērogā, bija kontaktpunkta procedūra. Attiecībā uz Ombuda biroja izveidošanu, ko, lai arī tas noticis pēc šīs regulas pieņemšanas, Vispārējā tiesa esot ņēmusi vērā, esot jānorāda, ka ar to netiek nodrošināta aizsardzība tiesā. It īpaši, personas, kas lūdz svītrot savu vārdu no Sankciju komitejas saraksta kopsavilkuma formā, rīcībā neesot sīka viņas iekļaušanas šajā sarakstā pamatojuma izklāsta, nedz arī pierādījumu pret viņu, un tai arī neesot tiesību tikt uzklausi Sankciju komitejā, kas ir vienīgā iestāde, kura pieņem lēmumus šajā jomā. Turklāt ombudam neesot nekādu saistošu pilnvaru attiecībā uz ANO locekļiem un Sankciju komiteju, kurai esot rīcības brīvība. Joprojām pastāvošos trūkumus šajā procedūrā tostarp esot uzsvēris pats Ombuda birojs savā pirmajā 2011. gada janvāra ziņojumā, kurā it īpaši esot ticis norādīts uz to, ka neesot piekļuves klasificētai vai konfidencialai informācijai, un uz to, ka pieteikuma iesniedzējam neesot zināma valsts vai valstis, kas ir ierosinājušas viņu iekļaut minētajā sarakstā.
- 96 Šie trūkumi neesot tikuši novērsti ar Rezolūciju 1989 (2011). Proti, Ombuda biroja rekomendācijas joprojām neesot saistošas. Svītrotāšanas no Sankciju komitejas saraksta kopsavilkuma formā kritēriju noteikšanas un lēmuma par svītrotāšanu pieņemšanas pilnvaras joprojām esot Sankciju komitejai. Gadījumā, ja ombuds sniedz rekomendācijas, jebkurš Sankciju komitejas loceklis varētu vērsties Drošības padomē, kuras pieci pastāvīgie locekļi esot pilnvaroti, īstenojot rīcības brīvību, izmantot veto tiesības. Turklāt Ombuda birojs esot atkarīgs no valstu gribas sadarboties informācijas vākšanas jomā.

Tiesas vērtējums

– Par tiesību uz aizsardzību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā apjomu

- 97 Kā pārsūdzētā sprieduma 125., 126. un 171. punktā norādījusi Vispārējā tiesa, Tiesa sprieduma lietā *Kadi* 326. punktā nosprieda, ka Savienības tiesām atbilstoši tām Līgumā piešķirtajām pilnvarām principā ir jānodrošina visu Savienības tiesību aktu tiesiskuma pilnīga pārbaude, ņemot vērā pamattiesības, kas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa, tostarp tad, ja ar šiem aktiem ir paredzēts īstenot Drošības padomes saskaņā ar ANO Statūtu VII nodaļu pieņemtās rezolūcijas (šajā ziņā skat. arī iepriekš minētos spriedumus apvienotajās lietās *Hassan* un *Ayadi*/Padome un Komisija, 71. punkts, kā arī lietā *Bank Melli Iran*/Padome, 105. punkts). Šī prasība ir skaidri minēta LESD 275. panta otrajā daļā.
- 98 Šo pamattiesību vidū tostarp ir tiesību uz aizstāvību ievērošana un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- 99 Pirmās no minētajām tiesībām, kas ir noteiktas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 2. punktā (šajā ziņā skat. 2011. gada 21. decembra spriedumu lietā C-27/09 P Francija/*People’s Mojahedin Organization of Iran*, Krājums, I-13427. lpp., 66. punkts), ietver tiesības tikt uzklausi un tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot likumīgās konfidencialitātes intereses.
- 100 Otrās no minētajām pamattiesībām, kas ir apstiprinātas Hartas 47. pantā, nozīmē, ka ieinteresētajai personai ir jāvar uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu vai nu no paša lēmuma, vai pēc šīs personas pieprasījuma sniegtā paziņojuma, neskarot kompetentās tiesas tiesības lūgt attiecīgajai iestādei iesniegt tai šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. 2013. gada 4. jūnija spriedumu lietā C-300/11 ZZ, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 101 Tomēr Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauti tajā paredzēto tiesību ierobežojumi, ja, nosakot attiecīgo ierobežojumu, tiek ievērota attiecīgo pamattiesību būtība un ja, ievērojot samērīguma principu, tas ir nepieciešams un patiešām atbilst Savienības atzītiem vispārīgo interešu mērķiem (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā ZZ, 51. punkts).
- 102 Turklāt tas, vai ir tikušas pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ir jāpārbauda atkarībā no katra gadījuma īpašajiem apstākļiem (šajā ziņā skat. 2011. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-110/10 P *Solvay*/Komisija, Krājums, I-10439. lpp., 63. punkts), tostarp no attiecīgā akta būtības un apstākļiem, kādos tas ir pieņemts, kā arī no attiecīgo jomu regulējošo juridisko noteikumu kopuma (šajā ziņā attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu ievērošanu skat. 2012. gada 15. novembra spriedumus apvienotajās lietās C-539/10 P un C-550/10 P *Al-Aqsa*/Padome un *Nīderlande/Al-Aqsa*, 139. un 140. punkts, kā arī lietā C-417/11 P *Padome/Bamba*, 53. punkts).
- 103 Šajā gadījumā ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā prasības, kas tostarp izriet no LES 3. panta 1. un 5. punkta, 21. panta 1. punkta un 21. panta 2. punkta a) un c) apakšpunkta, kuri attiecas uz starptautiskā miera un drošības saglabāšanu, ievērojot starptautiskās tiesības, it īpaši ANO Statūtu principus, tas, ka *Y. A. Kadi* un Savienības tiesa nevar piekļūt informācijai un pierādījumiem pret ieinteresēto personu, ko Vispārējā tiesa tostarp norādīja pārsūdzētā sprieduma 173., 181. un 182. punktā, ir uzskatāms par tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu.
- 104 Šajā ziņā, kā Tiesa jau ir precizējusi, it īpaši sprieduma lietā *Kadi* 294. punktā, ir jāuzsver, ka saskaņā ar ANO Statūtu 24. pantu ANO dalībvalstis uzliek Drošības Padomei galveno atbildību par starptautiskā miera un drošības uzturēšanu. Šajā nolūkā šai starptautiskajai iestādei ir jānosaka, kas rada

starptautiskā miera un drošības apdraudējumu, un, atbilstoši šo statūtu VII nodaļai pieņemot rezolūcijas, jāveic vajadzīgie pasākumi to uzturēšanai vai atjaunošanai, ievērojot ANO mērķus un principus, tostarp ievērojot cilvēktiesības.

- 105 Šajā ziņā, kā izriet no šā sprieduma 10. un 11. punktā minētajām rezolūcijām, kurās ir reglamentēta tādu ierobežojošo pasākumu sistēma kā šajā lietā, Sankciju komitejai pēc ANO locekļa pieprasījuma, kas pamatots ar “pamatojuma izklāstu” un kurā ir jāiekļauj “pēc iespējas sīkaks pieteikuma par iekļaušanu sarakstā pamatojuma izklāsts”, “informācijas būtība” un “visa informācija vai apliecināši dokumenti, ko var iesniegt”, piemērojot Drošības padomes noteiktos kritērijus, ir jānorāda organizācijas, grupas un personas, kuru līdzekļi un citi saimnieciskie resursi ir jāiesaldē. Šī norādīšana, kas izpaužas kā attiecīgās organizācijas, grupas vai personas vārda vai nosaukuma iekļaušana Sankciju komitejas sarakstā kopsavilkuma formā, kas atkarībā no ANO dalībvalstu pieteikumiem tiek atjaunināts, ir balstīta uz “pamatojuma kopsavilkumu”, ko izstrādā Sankciju komiteja, ņemot vērā informāciju, kuru valsts, kas ir ierosinājusi iekļaušanu sarakstā, ir atļāvusi publiskot, tostarp ieinteresētajai personai, un kas ir pieejama tās tīmekļa vietnē.
- 106 Tad, kad Savienība, pamatojoties uz kopējo nostāju vai vienoto rīcību, ko saskaņā ar ES līguma noteikumiem par kopējo ārpolitiku un drošības politiku ir pieņēmušas dalībvalstis, īsteno atbilstoši ANO Statūtu VII nodaļai pieņemtās Drošības padomes rezolūcijas, kompetentajai Savienības iestādei pienācīgi ir jāņem vērā šo rezolūciju noteikumi un mērķi, kā arī atbilstošie pienākumi, kas izriet no šiem statūtiem saistībā ar šādu ieviešanu (skat. spriedumu lietā *Kadi*, 295. un 296. punkts).
- 107 Tādējādi, ja saistībā ar atbilstošajām Drošības padomes rezolūcijām Sankciju komiteja ir nolēmusi iekļaut organizācijas, grupas vai personas vārdu vai nosaukumu tās sarakstā kopsavilkuma formā, kompetentajai Savienības iestādei, lai izpildītu šo lēmumu dalībvalstu vārdā, pamatojoties uz minētās komitejas iesniegto pamatojuma izklāstu, ir jāpieņem lēmums par tās vārda vai nosaukuma iekļaušanu vai saglabāšanu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā. Turpretī šajās rezolūcijās nav paredzēts, ka papildus šim pamatojuma izklāstam Sankciju komitejai būtu spontāni jānodod tostarp Savienības kompetentās iestādes rīcībā esoša cita informācija, lai tā varētu pieņemt lēmumu par iekļaušanu vai saglabāšanu sarakstā.
- 108 Tādējādi gan attiecībā uz sākotnējo lēmumu par organizācijas, grupas vai personas vārda vai nosaukuma iekļaušanu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā, gan – kā šajā lietā – uz lēmumu saglabāt šajā sarakstā ierakstu, kas sākotnēji ir pieņemts pirms 2008. gada 3. septembra, kas ir sprieduma lietā *Kadi* pasludināšanas datums, Regulas Nr. 881/2002 7.a panta 1. un 2. punktā un 7.c panta 1. un 2. punktā, kas tajā tika iekļauti ar Padomes 2009. gada 22. decembra Regulu (ES) Nr. 1286/2009, ar ko groza Regulu Nr. 881/2002 (OV L 346, 42. lpp.), grozot iekļaušanas minētajā sarakstā procedūru pēc šā sprieduma, kā ir precizēts Regulas Nr. 1286/2009 preambulas ceturtajā apsvērumā, ir atsauce tikai uz Sankciju komitejas šādu lēmumu pieņemšanai iesniegto pamatojuma izklāstu.
- 109 *Y. A. Kadi* konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka viņa vārda sākotnējā iekļaušana Sankciju komitejas sarakstā kopsavilkuma formā 2001. gada 17. oktobrī notika pēc ASV lūguma, kas bija pamatots ar to, ka 2001. gada 12. oktobrī *Office of Foreign Assets Control* pieņēma lēmumu, kurā tā identificēja *Y. A. Kadi* kā “īpaši norādītu pasaules mēroga teroristu” (“Specially Designated Global Terrorist”).
- 110 Kā izriet no apstrīdētās regulas preambulas trešā apsvēruma, pēc sprieduma lietā *Kadi* pasludināšanas Komisija, pamatojoties uz Sankciju komitejas iesniegto pamatojuma izklāstu, ar minēto regulu nolēma saglabāt *Y. A. Kadi* vārdu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā. Kā Vispārējā tiesa norādīja pārsūdzētā sprieduma 95. punktā un apstiprināja tiesas sēdē Tiesā, tai šajā nolūkā papildus šim pamatojuma izklāstam nav tikusi sniegta cita informācija.

- 111 Procedūrā, ka attiecas uz lēmuma par personas vārda iekļaušanu vai saglabāšanu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā pieņemšanu, tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošana nozīmē, ka kompetentajai Savienības iestādei, lai pamatotu savu lēmumu, ir jāpaziņo attiecīgajai personai informācija, kas ir šīs iestādes rīcībā un kas ir vērsta pret šo personu, proti, vismaz Sankciju komitejas iesniegtais pamatojuma izklāsts (šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Kadi*, 336. un 337. punkts), lai šī persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties Savienības tiesā.
- 112 To paziņojot, kompetentajai Savienības iestādei šai personai ir jāļauj lietderīgi paust savus apsvērumus par pamatojumu, kas pret viņu ir vērsti (šajā ziņā skat. 1996. gada 24. oktobra spriedumu lietā C-32/95 P Komisija/*Lisrestal* u.c., *Recueil*, I-5373. lpp., 21. punkts; 2000. gada 21. septembra spriedumu lietā C-462/98 P *Mediocurso*/Komisija, *Recueil*, I-7183. lpp., 36. punkts, kā arī 2012. gada 22. novembra spriedumu lietā C-277/11 M., 87. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 113 Attiecībā uz tādu lēmumu, kurā – kā šajā gadījumā – attiecīgās personas vārds ticis saglabāts Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā, šī divkāršā procesuālā pienākuma ievērošanai – atšķirībā no sākotnējās iekļaušanas (šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Kadi*, 336.–341. un 345.–349. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, 61. punkts) – ir jānotiek pirms šā lēmuma pieņemšanas (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, 62. punkts). Netiek apstrīdēts, ka šajā gadījumā Komisija, kas ir pieņēmusi apstrīdēto regulu, ir izpildījusi šo pienākumu.
- 114 Ja attiecīgā persona iesniedz apsvērumus par pamatojuma izklāstu, kompetentajai Savienības iestādei ir pienākums, ņemot vērā šos apsvērumus un tiem pievienotos iespējamus attaisnojošos pierādījumus, rūpīgi un objektīvi izvērtēt izvirzīto apsvērumu pamatotību (pēc analogijas skat. 1991. gada 21. novembra spriedumu lietā C-269/90 *Technische Universität München*, *Recueil*, I-5469. lpp., 14. punkts; 2007. gada 22. novembra spriedumu lietā C-525/04 P Spānija/*Lenzing*, Krājums, I-9947. lpp., 58. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā M., 88. punkts).
- 115 Šajā ziņā šai iestādei, tostarp ņemot vērā šo iespējamo apsvērumu saturu, ir jāizvērtē, vai ir jālūdz sadarboties Sankciju komiteju un – ar tās starpniecību – ANO dalībvalsti, kas ir ierosinājusi iekļaut attiecīgo personu minētās komitejas sarakstā kopsavilkuma formā, lai, lietderīgā sadarbībā, kurai atbilstoši LESD 220. panta 1. punktam būtu jānotiek Savienības attiecībās ar ANO iestādēm starptautiskā terorisma apkarošanas jomā, panāktu – konfidenciālas vai nekonfidenciālas – informācijas vai pierādījumu paziņošanu, kas tai ļauj izpildīt savu pienākumu veikt rūpīgu un objektīvu pārbaudi.
- 116 Visbeidzot, lai arī, izpildot LESD 296. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, nav sīki jāatbild uz tās iesniegtajiem apsvērumiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Al-Aqsa*/Padome un *Nīderlande/Al-Aqsa*, 141. punkts), tas jebkādos apstākļos, tostarp tad, ja Savienības tiesību akta pamatojums atbilst starptautiskās iestādes pamatojuma izklāstam, nozīmē, ka šajā pamatojumā tiek norādīti individuālie, īpašie un konkrētie iemesli, kādēļ kompetentās iestādes uzskata, ka attiecīgajai personai būtu jāpiemēro ierobežojošie pasākumi (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus apvienotajās lietās *Al-Aqsa*/Padome un *Nīderlande/Al-Aqsa*, 140. un 142. punkts, kā arī lietā *Padome/Bamba*, 49.–53. punkts).
- 117 Attiecībā uz tiesas procesu – gadījumā, ja attiecīgā persona apstrīd lēmuma par viņas vārda iekļaušanu vai saglabāšanu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā tiesiskumu, – pārbaudei Savienības tiesā ir jāattiecas uz noteikumu par formas prasībām un kompetenci ievērošanu, tostarp par juridiskā pamata atbilstību (šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Kadi*, 121.–236. punkts; pēc analogijas skat. arī 2012. gada 13. marta spriedumu lietā C-376/10 P *Tay Za*/Padome, 46.–72. punkts).

- 118 Turklāt Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai kompetentās Savienības iestādes ir ievērojušas šā sprieduma 111.–114. punktā minētās procesuālās garantijas, kā arī LESD 296. pantā paredzēto un šā sprieduma 116. punktā atgādināto pienākumu norādīt pamatojumu un tostarp vai norādītais pamatojums ir pietiekami precīzs un konkrēts.
- 119 Hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte tāpat nozīmē, ka, pārbaudot lēmuma par konkrētas personas vārda iekļaušanu vai saglabāšanu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā pamatā esošo iemeslu tiesiskumu (spriedums lietā *Kadi*, 336. punkts), Savienības tiesai ir jānodrošina, lai šis lēmums, kam attiecībā uz šo personu ir individuāla piemērojāmība (šajā ziņā skat. 2013. gada 23. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās no C-478/11 P līdz C-482/11 P *Gbagbo u.c./Padome*, 56. punkts), būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Al-Aqsa/Padome* un *Nīderlande/Al-Aqsa*, 68. punkts). Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, kas ir minētā lēmuma pamatā (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *E* un *F*, 57. punkts), tādēļ pārbaudē tiesā nav jāizvērtē tikai norādīto iemeslu abstrakta ticamība, bet arī tas, vai ir pamatoti šie apsvērumi vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā paša lēmuma pamatojumam.
- 120 Šajā nolūkā Savienības tiesai ir jāveic šī pārbaude, vajadzības gadījumā pieprasot kompetentajai Savienības iestādei iesniegt atbilstošu – konfidenciālu vai nekonfidenciālu – informāciju vai pierādījumus, lai varētu veikt šādu pārbaudi (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *ZZ*, 59. punkts).
- 121 Proti, tieši kompetentajai Savienības iestādei apstrīdēšanas gadījumā ir jāpierāda pret attiecīgo personu vērsto apsvērumu pamatotība, nevis šai personai ir jāiesniedz attaisnojoši pierādījumi par to, ka minētie iemesli nav pamatoti.
- 122 Šajā nolūkā minētajai iestādei nav jāiesniedz Savienības tiesā visa informācija un pierādījumi, kas saistīti ar Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādītajiem apsvērumiem. Tomēr ir būtiski, lai iesniegtā informācija un pierādījumi pamatotu apsvērumus, kas vērsti pret attiecīgo personu.
- 123 Ja kompetentā Savienības iestāde nevar izpildīt Savienības tiesas lūgumu, tad šai tiesai ir jābalstās tikai uz tai paziņoto informāciju, proti, šajā gadījumā – uz norādēm Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā, apsvērumiem un attaisnojošiem pierādījumiem, ko, iespējams, iesniegusi attiecīgā persona, kā arī kompetentās Savienības iestādes atbildi uz šiem apsvērumiem. Ja šī informācija neļauj konstatēt, ka apsvērumi ir pamatoti, Savienības tiesa šos iemeslus neņem vērā kā lēmuma par attiecīgo iekļaušanu vai saglabāšanu pamatojumu.
- 124 Turpretī, ja kompetentā Savienības iestāde iesniedz atbilstošu informāciju vai pierādījumus, Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā šo informāciju vai pierādījumus, norādītie fakti atbilst patiesībai, un atkarībā no attiecīgās lietas apstākļiem un ņemot vērā iespējamus apsvērumus, ko par tiem iesniegusi tostarp attiecīgā persona, jāizvērtē to ticamība.
- 125 Protams, sevišķi svarīgu apsvērumu dēļ, kas ir saistīti ar Savienības vai tās dalībvalstu drošību vai ar starptautisko attiecību īstenošanu, konkrēta informācija vai pierādījumi nevar tikt darīti zināmi attiecīgajai personai. Tomēr šādā gadījumā Savienības tiesai, attiecībā pret kuru nevar iebilst, ka šī informācija vai pierādījumi ir slepeni vai konfidenciāli, tās veiktajā pārbaudē tiesā ir jāizmanto paņēmieni, kas ļautu līdzsvarot pamatotās rūpes par drošību attiecībā uz minētā akta pieņemšanas laikā vērā ņemto ziņu veidu un avotiem, no vienas puses, un vajadzību pietiekami nodrošināt lietas dalībniekiem tādu viņu procesuālo tiesību ievērošanu kā tiesības tikt uzklausītam, kā arī sacīkstes principu, no otras puses (šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Kadi*, 342. un 344. punkts; pēc analogijas skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā *ZZ*, 54., 57. un 59. punkts).

- 126 Šajā nolūkā Savienības tiesai, izvērtējot visus kompetentās Savienības iestādes izvirzītos tiesiskos un faktiskos apstākļus, jāpārbauda, vai minētās iestādes iebilstot pret šādu paziņošanu norādītie iemesli ir pamatoti (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā ZZ, 61. un 62. punkts).
- 127 Ja Savienības tiesa secina, ka šiem apsvērumiem nav pretrunā tas, ka attiecīgajai personai vismaz daļēji tiek paziņota attiecīgā informācija un pierādījumi, tā kompetentajai Savienības iestādei dod iespēju tos paziņot attiecīgajai personai. Ja šī iestāde iebilst pret visas šādas informācijas vai pierādījumu vai to daļas paziņošanu, Savienības tiesa pārbauda apstrīdētā tiesību akta tiesiskumu, pamatojoties vienīgi uz paziņotajiem faktiem (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā ZZ, 63. punkts).
- 128 Turpretī, ja izrādās, ka kompetentās Savienības iestādes norādīto iemeslu dēļ nevar attiecīgajai personai izpaust Savienības tiesā iesniegto informāciju vai pierādījumus, ar tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saistītās prasības, it īpaši sacīkstes princips, ir atbilstoši jālidzvaro ar prasībām, kas izriet no Savienības vai tās dalībvalstu drošības vai to starptautisko attiecību īstenošanas (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā ZZ, 64. punkts).
- 129 Lai veiktu šādu līdzsvarošanu, ir ļaurs izmantot tādas iespējas kā attiecīgās informācijas vai pierādījumu satura kopsavilkuma paziņošana. Neatkarīgi no šādu iespēju izmantošanas Savienības tiesai ir jāizvērtē, vai un kādā mērā tas, ka attiecīgajai personai nav izpausta konfidenciāla informācija vai pierādījumi, un šīs personas atbilstošās iespējas iesniegt savus apsvērumus par tiem neesamība var ietekmēt konfidenciālo pierādījumu pierādījuma spēku (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā ZZ, 67. punkts).
- 130 Ņemot vērā, ka attiecīgie ierobežojošie pasākumi ir preventīvi, ja, veicot apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi, kas noteikta šā sprieduma 117.–129. punktā, Savienības tiesa uzskata, ka vismaz viens no Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā minētajiem apsvērumiem ir pietiekami precīzs un konkrēts, ka tas ir pamatots un pats tādējādi ir pietiekams pamats šā lēmuma pamatojumam, ar to, ka pārējie minētie apsvērumi tādi nav, nevar tikt pamatota minētā lēmuma atcelšana. Pretējā gadījumā tā atcels apstrīdēto lēmumu.
- 131 Šāda pārbaude tiesā ir nepieciešama, lai nodrošinātu taisnīgu līdzsvaru starp starptautiskā miera un drošības saglabāšanu un attiecīgās personas brīvību un pamattiesību aizsardzību (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā E un F, 57. punkts), kas ir ANO un Savienībai kopīgas vērtības.
- 132 Proti, neraugoties uz attiecīgo ierobežojošo pasākumu preventīvo raksturu, tiem ir būtiska negatīva ietekme uz šīm brīvībām un tiesībām, kas saistīta, pirmkārt, ar to, ka būtiski tiek satricināta attiecīgās personas darba un ģimenes dzīve tādēļ, ka ierobežojumi izmantot savas īpašuma tiesības ir vispārpiemērojami, un, kā šajā lietā, to piemērošanas faktiskā ilguma dēļ, kā arī, otrkārt, ar to, ka šādi ierobežojumi rada kauna traipu un sabiedrības neuzticēšanos šai personai (šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Kadi*, 358., 369. un 375. punkts; iepriekš minētos spriedumus lietā *Francija/People's Mojahedin Organization of Iran*, 64. punkts, un apvienotajās lietās *Al-Aqsa/Padome un Nīderlande/Al-Aqsa*, 120. punkts, kā arī 2013. gada 28. maija spriedumu lietā *C-239/12 P Abdulrahim/Padome* un Komisija, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 133 Šāda pārbaude ir vēl jo vairāk nepieciešama tādēļ, ka, neraugoties uz uzlabojumiem, kas ANO mērogā ieviestajās svītrošanas no saraksta un pārskatīšanas pēc savas ierosmes procedūrās ir izdarīti tostarp pēc apstrīdētās regulas pieņemšanas, tās nepiedāvā personai, kuras vārds ir iekļauts Sankciju komitejas sarakstā kopsavilkuma formā un vēlāk – Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā, efektīvas tiesību aizsardzības tiesā garantijas, kā 2012. gada 12. septembra sprieduma lietā *Nada* pret Šveici (*Recueil des arrêts et décisions* vēl nav publicēts) 211. punktā nesen uzsvērusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, apstiprinot Šveices Federālās tiesas vērtējumu.

134 Proti, efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā vajadzētu būt raksturīgi ļaut attiecīgajai personai panākt, ka tiesa, taisot spriedumu par tiesību akta atcelšanu, saskaņā ar kuru apstrīdētais tiesību akts tiek svītrots no tiesību sistēmas ar atpakaļejošu spēku un tiek pieņemts, ka tas nekad nav pastāvējis, konstatē, ka tās vārda iekļaušana vai saglabāšana attiecīgajā sarakstā ir bijusi prettiesiska, kā atzīšana var attaisnot šo personu vai būt tai par nodarītā morālā kaitējuma noteikta veida atlīdzību (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Abdulrahim/Padome* un Komisija, 67.–84. punkts).

– Par kļūdām tiesību piemērošanā, kas ietekmē pārsūdzēto spriedumu

135 No iepriekš minētajiem analīzes elementiem izriet, ka tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanai ir vajadzīgs, pirmkārt, lai kompetentā Savienības iestāde paziņotu attiecīgajai personai Sankciju komitejas iesniegto pamatojuma izklāstu, uz kuru ir balstīts lēmums par minētās personas vārda iekļaušanu vai saglabāšanu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā, lai tā ļautu viņai lietderīgi paziņot savus apsvērumus šajā jautājumā un rūpīgi un objektīvi izvērtētu, vai, ņemot vērā iesniegtos apsvērumus un iespējamās šīs personas iesniegtos attaisnojošos pierādījumus, norādītie apsvērumi ir pamatoti.

136 Minēto tiesību ievērošana nozīmē, pirmkārt, ka apstrīdēšanas tiesā gadījumā Savienības tiesai tostarp ir jāpārbauda, vai Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā minētie apsvērumi ir pietiekami precīzi un konkrēti, kā arī – vajadzības gadījumā – vai, ņemot vērā iesniegto informāciju, ir pierādīts attiecīgajiem apsvērumiem atbilstošo faktu patiesums.

137 Turpretī ar to, ka kompetentā Savienības iestāde nepadara pieejamu attiecīgajai personai un vēlāk – Savienības tiesai informāciju vai pierādījumus, kas ir zināmi tikai Sankciju komitejai vai attiecīgajam ANO loceklim un kas attiecas uz pamatojuma izklāstu, kurš ir attiecīgā lēmuma pamatā, pašu par sevi nevar tikt pamatota šo pašu tiesību pārkāpuma konstatēšana. Tomēr šādā situācijā Savienības tiesai, kas ir tikusi aicināta, ņemot vērā apsvērumus un attaisnojošos pierādījumus, ko, iespējams, iesniegusi attiecīgā persona, kā arī kompetentās Savienības iestādes atbildi uz šiem apsvērumiem, pārbaudīt, vai no faktu viedokļa ir pamatoti apsvērumi, kas ir minēti Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā, nebūs papildu informācijas vai pierādījumu. Līdz ar to, ja tā nevar konstatēt šo apsvērumu pamatotību, šie apsvērumi nevar tikt izmantoti par pamatu apstrīdētajam lēmumam par iekļaušanu sarakstā.

138 Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 173., 181.–184., 188. un 192.–194. punktā, tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpuma un – līdz ar to – arī samērīguma principa pārkāpuma konstatējumu pamatojot ar to, ka Komisija nebija paziņojusi *Y. A. Kadi* un pašai tiesai informāciju un pierādījumus, kas saistīti ar apsvērumiem par ieinteresētās personas vārda saglabāšanu Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā, lai arī – kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 81. un 95. punkta – Vispārējā tiesa, gan noraidot pieteikumu par procesa organizatorisko pasākumu veikšanu, ko bija iesniedzis *Y. A. Kadi*, lai panāktu šo paziņošanu, gan tiesas sēdē bija pieņēmusi zināšanai, ka Komisijai nav šīs informācijas un pierādījumu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

139 Pretēji pārsūdzētā sprieduma 181., 183. un 184. punktā norādītajam no šajos punktos minētajiem sprieduma lietā *Kadi* fragmentiem neizriet, ka tas, ka ieinteresētā persona un Savienības tiesa nevar piekļūt informācijai vai pierādījumiem, kuru nav kompetentās Savienības iestādes rīcībā, pats par sevi būtu tiesību uz aizstāvību vai tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums.

140 Turklāt, atgādinot, ka Vispārējās tiesas vērtējums par to, vai pamatojums ir pietiekams vai nav, ir pakļauts Tiesas pārbaudei apelācijas tiesvedībā (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Padome/Bamba*, 41. punkts un tajā minētā judikatūra), pamatodama šāda pārkāpuma konstatējumu – kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 174., 177., 188. un 192.–194. punkta – ar to, ka atbilstoši tās

uzskatiem Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādītie apgalvojumi ir neskaidri un neprecīzi, lai arī katra no šiem apsvērumiem atsevišķs vērtējums neļauj izdarīt šādu vispārīgu secinājumu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

- 141 Protams, kā, piekrītot pārsūdzētā sprieduma 157. punkta ceturtajā ievilkumā izklāstītajam *Y. A. Kadi* argumentam, šā paša sprieduma 177. punktā pareizi nosprieda Vispārējā tiesa, pēdējais no Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādītajiem apsvērumiem, kas attiecas uz to, ka *Y. A. Kadi* esot bijis vairāku tādu sabiedrību īpašnieks Albānijā, kas esot pārskaitījušas līdzekļus ekstrēmistiem vai viņiem ir uzticējušas šo sabiedrību līdzekļu kontroles funkcijas, un no kurām mazāk par piecām sabiedrībām esot saņēmušas apgrozāmo kapitālu, ko bija pārskaitījis Osama bin Ladens, nav pietiekami precīzs un konkrēts, jo tajā nav nekādas norādes uz attiecīgo sabiedrību identitāti, norādītās rīcības laiku un uz “ekstrēmistu”, kas esot guvuši labumu no šīs rīcības, identitāti.
- 142 Savukārt tas neattiecas uz pārējiem Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādītajiem pamatiem.
- 143 Proti, pirmais pamats, kas attiecas uz to, ka *Y. A. Kadi* atzina, ka ir tā *Fondation Muwafaq* līdzdibinātājs un darbības vadītājs, kas vienmēr ir darbojies Afganistānas biroja (*Makhtab al-Khidamat*) vadībā, kuru tostarp ir dibinājis Osama bin Ladens un kas bija *Al-Qaida* tikla priekšgājējs, un kurš pēc minētā biroja darbības pārtraukšanas 2001. gada jūnijā pievienojās šim tiklam, ir pietiekami precīzs un konkrēts, jo tajā ir identificētas attiecīgās grupas un *Y. A. Kadi* loma saistībā ar tām, kā arī informācija par varbūtējo saikni starp šo grupu, no vienas puses, un Osamu bin Ladenu un *Al-Qaida* tiklu, no otras puses.
- 144 Otrais pamats attiecas uz to, ka, lai nodrošinātu *Fondation Muwafaq* Eiropas biroju vadību, 1992. gadā *Y. A. Kadi* pēc *Julaidan* ieteikuma, kurš ir finansists, kurš bija cīnījies līdzās Osamam bin Ladenam Afganistānā 80. gados, pieņēma darbā *Al-Ayadi*. Šīs pieņemšanas darbā brīdī *Al-Ayadi* esot bijis viens no galvenajiem *Front Islamique Tunisien* vadītājiem un esot rīkojies saskaņoti ar Osamu bin Ladenu. 90. gadu sākumā viņš esot ieradies Afganistānā, lai tur pabeigtu paramilitāro apmācību, pēc tam – kopā ar citām personām – devies uz Sudānu, lai tur noslēgtu līgumu ar Osamu bin Ladenu par tunisiešu uzņemšanu un apmācību un vēlāk – līgumu par tunisiešu kaujinieku no Itālijas uzņemšanu, ko veica Osamas bin Ladena sadarbības partneri Bosnijā un Hercegovinā.
- 145 Šie divi pamati ir pietiekami precīzi un konkrēti, jo tie ietver vajadzīgos precizējumus par attiecīgās pieņemšanas darbā laiku un apstākļiem, kā arī par personisku informāciju par šīs pieņemšanas darbā apgalvoto saistību ar Osamu bin Ladenu.
- 146 Trešais pamats, kas ir balstīts uz *Talad Fuad Kassem, Al-Gama'at al Islamiyya* vadītāja, 1995. gadā sniegto paziņojumu, saskaņā ar kuru *Fondation Muwafaq* ir sniegusi loģistikas un finanšu atbalstu kaujinieku bataljonam Bosnijā un Hercegovinā, attiecas uz to, ka 90. gadu vidū minētais fonds esot līdzās Osamam bin Ladenam piedalījies šo kaujinieku teroristu darbību finansēšanā un ka tas esot veicinājis Albānijas izcelsmes ieroču nelikumīgu tirdzniecību Bosnijā un Hercegovinā.
- 147 Šis trešais pamats ir pietiekami precīzs un konkrēts, jo tajā ir identificēts attiecīgā paziņojuma autors, norādīto darbību veids, to varbūtējās izdarīšanas laiks, kā arī to varbūtējā saistība ar Osamas bin Ladena darbībām.
- 148 Ceturtais pamats attiecas uz to, ka *Y. A. Kadi* bija viens no Bosnijas bankas *Depozitna Banka*, kas tagad ir slēgta, galvenajiem akcionāriem, ka šajā bankā *Al-Ayadi* esot pildījis pienākumus un pārstāvējis *Y. A. Kadi* intereses, un tāpat tajā, iespējams, notikušas sanāksmes, kas veltītas atentāta pret ASV iestādi Saūda Arābijā sagatavošanai.

- 149 Pretēji tam, kas norādīts pārsūdzētā sprieduma 175. punktā, šis ceturtais pamats ir pietiekami precīzs un konkrēts, jo tajā ir identificēta finanšu iestāde, ar kuras starpniecību *Y. A. Kadi*, kā apgalvots, esot veicinājis teroristiskas darbības, kā arī attiecīgā varbūtējā teroristu projekta būtība. Varbūtības izteiksme, kas lietota, norādot uz šajā iestādē notikušajām varbūtējā projekta sagatavošanas sanāksmēm, nav pretrunā prasībām, kas raksturīgas pienākumam norādīt pamatojumu, jo iekļaušanas Savienības sarakstā apsvērumi var būt balstīti uz aizdomām par iesaistīšanos teroristisku darbību veikšanā, neskarot šo aizdomu pamatotības pārbaudi.
- 150 Lai arī no šā sprieduma 138.–140. un 142.–149. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ir jāpārbauda, vai, neraugoties uz šīm kļūdām, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa ir pamatota citu, nevis Vispārējās tiesas norādīto juridisko apsvērumu dēļ, jo tādā gadījumā apelācijas sūdzība būs jānoraida (šajā ziņā skat. 2012. gada 19. aprīļa spriedumu lietā C-221/10 P *Artegodan*/Komisija, 94. punkts un tajā minētā judikatūra).

– Par apstrīdētās regulas prettiesiskumu

- 151 Attiecībā uz pirmo Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādīto un šā sprieduma 143. punktā minēto pamatu ir jānorāda, ka savos 2008. gada 10. novembra apsvērumos, kas iesniegti savas prasības Vispārējā tiesā pamatojumam, *Y. A. Kadi*, atzīstot, ka ir bijis *Fondation Muwafaq* līdzdibinātājs, tomēr noliedz, ka šis fonds būtu atbalstījis terorismu, un noliedz jebkādu saikni starp šo fondu un Afganistānas biroju. Pievienojot saviem apsvērumiem *Fondation Muwafaq* dibināšanas dokumentu, viņš ir apgalvojis, ka šim fondam ir bijis tikai labdarības un humanitārs mērķis, kas galvenokārt vērsts uz palīdzību bada cietējiem pasaulē, it īpaši Sudānā. Lai arī viņš atzīst, ka ir piedalījies stratēģisku *Fondation Muwafaq* starptautisko lēmumu pieņemšanā, viņš tomēr noliedz, ka jebkādi būtu bijis iesaistīts tā ikdienas darbību vadībā pasaulē, tostarp vietējā personāla nodarbināšanā. Tāpat viņš ir apstrīdējis, ka *Fondation Muwafaq* būtu pievienojies *Al-Qaida* tīklam 2001. gada jūnijā, iesniedzot apliecinājumus dokumentus, tostarp uzsvērdams, ka tas pārtrauca jebkādu darbību vēlākais 1998. gadā.
- 152 Savā 2008. gada 8. decembra atbildē uz *Y. A. Kadi* apsvērumiem, kas tāpat tikuši iesniegti Vispārējā tiesā, Komisija apgalvoja, ka jebkādas attiecīgās grupas darbības pilnīga vai daļēja pārtraukšana neizslēdz, ka tā, būdama patstāvīga juridiska persona, ir pievienojusies *Al-Qaida* tīklam.
- 153 Tomēr ir jāatzīst, ka nav tikusi iesniegta nekāda informācija vai pierādījumi, lai pamatotu pieņēmumu par *Fondation Muwafaq* iesaistīšanos starptautiskajā terorismā saistībā ar Afganistānas biroju un *Al-Qaida* tīklu. Šādos apstākļos ar norādēm par *Y. A. Kadi* lomu un pienākumiem saistībā ar šo fondu nevar tikt pamatota ierobežojošu pasākumu noteikšana viņam Savienības mērogā.
- 154 Attiecībā uz otro Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādīto un šā sprieduma 144. punktā minēto pamatu savos 2008. gada 10. novembra apsvērumos *Y. A. Kadi*, atzīstot, ka 1992. gadā pēc *Julaidan* ieteikuma viņš pieņēma darbā *Al-Ayadi*, lai nodrošinātu *Fondation Muwafaq* Eiropas biroju vadību, tomēr apgalvoja, ka šā fonda Eiropā vienīgais mērķis bija atbalsts Bosnijas un Horvātijas bēgļiem Balkānu kara laikā 90. gados. Viņš skaidroja, ka *Julaidan*, kurš tajā laikā ar viņu sadarbojās Horvātijas bēgļu profesionālās apmācības atbalsta projektā, viņam bija ieteicis *Al-Ayadi* viņa darba pieredzes humanitārā darba vadībā un godīguma dēļ. Uzsverot, ka 80. gados Osama bin Ladens tika uzskatīts par rietumu spēku sabiedroto to attiecībās ar Padomju Savienību, ka tikai no 1996. gada Osama bin Ladens tika raksturots kā drauds starptautiskajai drošībai un ka tikai 2001. gada oktobrī un 2002. gada septembrī *Al-Ayadi* un *Julaidan* attiecīgi tika iekļauti Sankciju komitejas sarakstā kopsavilkuma formā, viņš tāpat apgalvoja, ka 1992. gadā viņam nebija nekāda iemesla turēt aizdomās *Al-Ayadi* un *Julaidan* par teroristisko darbību atbalstīšanu. Visbeidzot, viņš apgalvoja, ka neko nav zinājis par *Front Islamique Tunisien* pastāvēšanu un varbūtējām saitēm starp *Al-Ayadi* un šo organizāciju.

- 155 Savā 2008. gada 8. decembra atbildē uz *Y. A. Kadi* apsvērumiem Komisija apgalvoja, – tas, ka *Y. A. Kadi* pēc *Julaidan* ieteikuma pieņēma darbā *Al-Ayadi*, to skatot kopā ar *Al-Ayadi* un *Julaidan* kontaktiem ar Osamu bin Ladenu, ļauj secināt, ka šīs atšķirīgās personas bija rīkojušās saskaņoti vai piederēja vienam un tam pašam tīklam. Tā piebilda, ka šādos apstākļos nav būtiski, vai *Y. A. Kadi*, kā apgalvots, nav zinājis par iespējamām saitēm starp *Al-Ayadi* un *Front Islamique Tunisien*.
- 156 Šajā ziņā, neizslēdzot, ka Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādītā informācija par to, ka 1992. gadā *Y. A. Kadi* pēc *Julaidan* ieteikuma pieņēma darbā *Al-Ayadi*, un par varbūtējo *Al-Ayadi* un *Julaidan* iesaistīšanos teroristiskajās darbībās kopā ar Osamu bin Ladenu būtu varējusi tikt uzskatīta par pietiekamu, lai pamatotu *Y. A. Kadi* vārda sākotnējo iekļaušanu Regulas Nr. 881/2002 pielikumā esošajā sarakstā 2002. gadā, ir jānorāda, ka ar šo pašu informāciju, kas nekādi citādi nav pamatota, nevar tikt attaisnota viņa vārda saglabāšana minētās regulas, kas grozīta ar apstrīdēto regulu, sarakstā pēc 2008. gada. Proti, ņemot vērā atšķirību laika ziņā starp šo abu tiesību aktu pieņemšanu, ar šo informāciju, kas attiecas uz 1992. gadu, vien vairs nepietiek, lai 2008. gadā attaisnotu *Y. A. Kadi* vārda saglabāšanu Savienības mērogā to personu un grupu sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, par kuriem ir runa šajā lietā.
- 157 Attiecībā uz trešo Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādīto un šā sprieduma 146. punktā minēto pamatu savos 2008. gada 10. novembra apsvērumos *Y. A. Kadi* apgalvoja, ka nav zinājis par *Talad Fuad Kassem* esamību. Viņš noliedza, ka jebkad būtu sniedzis kaut mazāko finanšu, loģistikas vai citu atbalstu šai personai, tās vadītajai grupai vai Bosnijas un Hercegovinas kaujiniekiem. Viņš tāpat apgalvoja, ka, cik viņam zināms, ne *Fondation Muwafaq*, ne kāds no tā darbiniekiem nekad nav sniedzis šāda veida atbalstu.
- 158 Savā 2008. gada 8. decembra atbildē uz *Y. A. Kadi* apsvērumiem Komisija apgalvoja, ka *Talad Fuad Kassem* paziņojums palīdzēja apstiprināt, ka *Y. A. Kadi* ir izmantojis savu stāvokli mērķiem, kas nav saistīti ar parasto darbību. Tā piebilda, ka šādos apstākļos nebija svarīgi, vai *Y. A. Kadi* pazina *Talad Fuad Kassem* vai nepazina.
- 159 Tomēr nav tikusi iesniegta nekāda informācija vai pierādījumi, kas ļautu pārbaudīt *Talad Fuad Kassem* Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā piedēvētā paziņojuma saturisko pareizību, kā arī, ņemot vērā it īpaši *Y. A. Kadi* apgalvojumu, saskaņā ar kuru viņš nezināja par *Talad Fuad Kassem* esamību, izvērtēt šā paziņojuma pierādījuma spēku saistībā ar pieņēmumu par to, ka *Fondation Muwafaq* ir atbalstījis teroristiskās darbības Bosnijā un Hercegovinā saistībā ar Osamu bin Ladenu. Šādos apstākļos norāde par *Talad Fuad Kassem* deklarāciju nav pamatojums, ar ko varētu tikt attaisnota ierobežojošu pasākumu piemērošana *Y. A. Kadi* Savienības mērogā.
- 160 Attiecībā uz ceturto Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādīto un šā sprieduma 148. punktā minēto pamatu savos 2008. gada 10. novembra apsvērumos *Y. A. Kadi* noliedza, ka ar *Depozitna Banka* vai jebkādas citas iestādes palīdzību jebkad būtu sniedzis finansiālu atbalstu starptautiskajam terorismam. Viņš skaidroja, ka bija kļuvis par šīs bankas dalībnieku tikai komerciāliem mērķiem, ņemot vērā Bosnijas sociālās un saimnieciskās pārkārtošanas perspektīvas pēc miera līguma noslēgšanas Deitonā [Dayton] 1995. gadā, un vietējo tiesību prasību dēļ viņa interešu pārstāvību minētajā bankā uzticējies *Al-Ayadi*, kas ir Bosnijas pilsonis. Pamatojoties uz starptautisko sabiedrību revīzijas ziņojumiem par laikposmu no 1999. gada līdz 2002. gadam, kā arī uz Šveices tiesneša ieceltā finanšu analītiķa ziņojumu par laikposmu no 1997. gada līdz 2001. gadam, viņš apgalvoja, ka nevienā no šiem ziņojumiem nav norādīts, ka *Depozitna Banka* jebkādā veidā būtu bijusi iesaistīta terorisma finansēšanā vai atbalstīšanā. Viņš apstrīdēja, ka šī banka būtu bijusi slēgta, un, iesniedzot apliecināšanos dokumentus, skaidroja, ka 2002. gadā tā bija apvienojusies ar citu banku. Turklāt viņš iesniedza dokumentus par to, ka 1999. gada martā ASV iestādes bija uzturējušas sakarus ar *Depozitna Banka* direktoru un Bosnijas politiskajām iestādēm saistībā ar juridiskiem jautājumiem, kas skar banku sektoru Bosnijā un Hercegovinā. Visbeidzot, viņš apgalvoja, ka, ja Saūda Arābijas iestādēm būtu bijis

pamats iedomāties, ka *Depozitna Banka* telpās tiek gatavots atentāts pret ASV interesēm tās teritorijā, tās noteikti būtu viņu pratinājušas kā šīs iestādes Saūda Arābijā īpašnieku. Tomēr minētās iestādes to nekad neesot darījušas.

- 161 Savā 2008. gada 8. decembra atbildē uz *Y. A. Kadi* apsvērumiem Komisija apgalvoja, ka norādes par to, ka *Depozitna Banka* būtu tikusi izmantota atentāta sagatavošanai Saūda Arābijā, palīdz apstiprināt, ka *Y. A. Kadi* bija izmantojis savu stāvokli mērķiem, kas nav saistīti ar parasto darbību.
- 162 Tomēr, tā kā nekāda informācija vai pierādījumi nav tikuši iesniegti, lai pamatotu pieņēmumu, ka sanāksmes varbūt tika rīkotas *Depozitna Banka* ēkā, lai sagatavotu terorisma aktus kopā ar *Al-Qaida* vai Osamu bin Ladenu, norādes par *Y. A. Kadi* ar šo banku uzturēto saikni neļauj pamatot ierobežojošo pasākumu piemērošanu viņam Savienības mērogā.
- 163 No šā sprieduma 141. un 151.–162. punktā iekļautās analīzes izriet, ka neviens no apgalvojumiem, kas pret *Y. A. Kadi* izvirzīti Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā, nav tāds, ar ko varētu tikt pamatota ierobežojošo pasākumu piemērošana viņam Savienības mērogā, vai nu nepietiekama pamatojuma, vai tādas informācijas vai pierādījumu trūkuma dēļ, ar ko pamatots attiecīgais apsvērums, to pretstatot ieinteresētās personas sīkajiem noliedzošajiem apgalvojumiem.
- 164 Šādos apstākļos kļūdas tiesību piemērošanā, kas konstatētas šā sprieduma 138.–140. un 142.–149. punktā un kas ir pieļautas pārsūdzētajā spriedumā, nav tādas, kuru dēļ pārsūdzētais spriedums būtu atceļams, jo tā rezolutīvā daļa, kurā tika atcelta apstrīdētā regula, ciktāl tā attiecas uz *Y. A. Kadi*, ir pamatota iepriekšējā punktā minēto juridisko apsvērumu dēļ.
- 165 Tādējādi apelācijas sūdzības ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 166 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 2. punktu Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība nav pamatota. Atbilstoši šā paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Ja persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē un kas pati nav iesniegusi apelācijas sūdzību, piedalās tiesvedībā Tiesā, saskaņā ar minētā 184. panta 4. punktu Tiesa var nolemt, ka tā savus tiesāšanās izdevumus sedz pati. Minētā reglamenta 140. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 167 Tā kā Komisijai, Padomei un Apvienotajai Karalistei spriedums nav labvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši *Y. A. Kadi* prasījumiem.
- 168 Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Īrija, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika, kas ir personas, kuras iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzības noraidīt;**
- 2) **Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**

- 3) Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Īrija, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]